

28648

University of Madras

B. A. EXAMINATION OF 1898.

SILAPPATHIKARAM

A

13. PURANJARIYIRUTTHAKATHAI

4 மொழி கவிதைகளுக்கான கருத்துக்கள்
WITH

Adiyarkkunallarurai

AND

Additional Notes

20345

EDITED BY

V SWAMINATHIA IYER,

Laud Pond, Government College, Kumbakonam

Madras:

PRINTED AT THE MEMORIAL PRESS

1897.

Price—As. 6. per copy Postage extra

மு க வு ரை.

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுந் திகழ்தரம பொருட்டே.”

தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய காப்பியமைந்தனும் ஒன்றாகிய சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமுனியாகிய இளங்கோவழிகளாலியற்றப்பட்டது; களவியற்பொருள்கண்ட கணக்காயனும் கனகநாயகனும் நக்கீரனும் முதலிய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்படும் பிரமாண நூல்களு ளொன்று; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்துள்ளது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொருளை நேரிற் கண்டாற்போல மனத்திற்குத் தோற்றம்வண்ணம் ந்குபுலப்படுத்துந் தெள்ளிய இனிய நன்னடையுடையது; அவனும் மனைவியு மாகிய கோவலன் கண்ணகி என்பவருடைய திரத்தை விரித்துக்கூறுவது; தமிழ்நாட்டரசர் மூவருப இராசதானிகளாகிய புகார் (=காவிரிப்பூம்பட்டினம்)மதுரை வஞ்சி யென்னும் மூன்றன் பெருமைகளையும் விளக்குவது; பண்டைக்காலத்திருந்த பலவகை மாந்தருடைய ஒழுக்கமுதலியவற்றை இக்காலத்தார் எனினில் தெரிந்துகொள்ளுதற்குச் சிறந்த கருவியாகவுள்ளது; அரசர் நீதியிற் சிறிதுபிழைப்பினும் அவரை அறக்கடவுள் கூற்றாய்நின்று கொல்லுமென்பதும், கற்புடைமகளிரை மக்களையன்றித் தேவரும் முனிவரும் துணுதல் இயல்பென்பதும், இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தானை நாடிவந்து தம்பயனை நுகர்விக்கு மென்பது மாகிய இம்மூன்றனையும் இவ்வுலகத்தார்க்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டே இளங்கோவழிகளாற் செய்யப்பட்டது; மேற்கூறிய மூன்றுபகுதியும் சிலம்புகாரணமாகத் தெரிவித்தலின், இந்நூல் சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயர்பெற்றது.

இன்னும் இந்நூல், முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாதலின் இயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யு ளென்றும், நாடகவுறுப்புக்களை உடைத்தாதலின் நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப்பாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரவப்பெற்ற

றதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டுடைச்செய்யுளென்றும் பெயர்பெறும்.

இக்கதைகூடந்தகாலமும் இளங்கோவடிசள் காலமும் ஒன்றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேதான் அவராற்செய்யப்பட்டதென்றும் இந்நூற்பதிகச்செய்யுளாலும், வந்தருகாதையாலும் விளங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாஷையிலிருந்து வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை.

இச்சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவடிகளால் தான்செய்யப்பட்டதற்குக்காரணமும் சதைச்சுருக்கமுடைய பதிகச்செய்யுளை முதலிற்பெற்று மங்களவாழ்த்துப்பாடல முதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புராணாண்டழம், காநொண்ணாவத முதலிய பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய மாநகரகாண்டமும், குன்றக்குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிசாண்டமுமாசப்பகுக்கப்பட்டுள்ளது இதில் இடற்றமழின் பாசுபாடான வெண்பா அகவற்பா கலிப்பா என்பவைமூன்றும், இதைதமிழின் பாசுபாடான ஆற்றுவரி முதலியபாண்டமும், நாடாசதமழின் பாசுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன. இவற்றுள் மிகுதியாகவுள்ளது அகவற்பாவே.

இந்நூற்கு அருமபதவுரையென்றும், அடியார்க்குல்லாருரையென்றும் இரண்டுரைக ளுண்டு. அவற்றுள், அடியார்க்கு நல்லாருரையி லுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அருமபதவுரை முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அருமபதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பு இரதுமகுப பழையவுரையொன்றிருந்ததாகவுந் தெரிகிறது. அவ்வுரை இச்சாலத்தகப்படவில்லை. இந்நூலிற் சிலசில நுடங்கால அருமபதவுரையாசிரியர்சொண்டபாடம் வேறாகவும், அடியார்க்குல்லார்கொண்டபாடம் வேறாகவு முள்ளன. அவை அவ்வவவிடத்துள் உரைவேறுபாடுகளால் நன்குபுலப்படும்.

அருமபதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின்பொருளை மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோளகளையுடையதாய மிகச்சுருக்கமாக இந்நூல்முழுமைக்கும் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர்பெயரும் அவரிருந்தவிடமும் அவர்கால முதலியனவும் ஒருவாற்றினுந் தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை.

அடியார்க்கு நல்லாருரை, அவ்வரும்பதவுரையைப் பெரும்
 தூவந் தழுவிடும், சிறுபான்மை மறுதலும், சிலவிடத்துப் பத
 வரையாயும், சிலவிடத்துப்பொழிப்புரையாயு மெழுதப்பட்டு,
 ஆங்காங்குச் சொன்னம பொருணயங்களை இனிது புலப்படுத்தி
 உரியவிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களை
 யும், இசைத்தமிழ் நாடகதமிழின் பகுதிகளையும் பலநூல்
 மேற்கொண்டுகமாக நன்குவிளக்கும் விசேடவுரையோடுகூடி
 இயன்றமட்டில் ஒவ்வொன்றையும் நன்கு தெரிவித்து மிகவிரி
 வாக அமைந்துள்ளது. இவ்வரையாசிரியரிடமும் காலமுத
 லியனவும் நன்குவிளங்கவில்லை ஆயினும் இவ்வரையாசிரிய
 ர்க்கு நீயம்பையிநாவலரென்று ஒருபெயருண்டென்பதும், இவ்வ
 ரை அர்காலத்திருந்த பொப்பண்ணகாங்கேயிநோன்ற ஒரு
 பிரபுவாற் பெயவிச்சுப்பட்டதென்பதும் பிறபுள்ள பழைய
 இவ்வரைச்சிறப்புடையிரை செய்யுட்களால் தெரிகின்றன.

நேரிசைவேண்டி.

உநாது மீழலென்ப பாவு முரையும்
 பொருநதுகெறி மயலரை பொருநர்-தெரிந்திப்
 படியார்க்கு நல்லமாதம் ப... ததா னன்னு
 உடியார்க்கு நல்லானென்பால்

கீட்டினங்கித்தியை

ஐநா தீட்டொரு மூன்று முலகின் புறவகுததிக
 சோன நொரி தத மலபபதி காரததில சோநதிபொரு
 வாரூந தெரிய விரிததுரைத் தாண்டி யாரககுநலலான
 காரூந தநயு மலையா னாமபைகா காவலனே

காறறைப டிதததக் கடததி லடைத்தக் கடியபெருவ
 காறறைக் குமபைசெய வாரசெயகை போலுமக் காலமெனும்
 கூறறைத தவிரதநர் பொபபண்ண காங்கெயா கோனளித்த
 சோறறுச செருககலை வோத டிழ மூன்றுரை சொலவித்ததே.

அடியார்க்கு நல்லாருரையில் சிலவிடத்திருந்த கடினமான
 சொற்களைமாற்றி அவ்வவ்விடத்தில் வேறுசொற்களை யமைத்
 தும், ஒருவாற்றாலும் விளங்காதனவும் இடக்கர்ப்பொருளையு
 டையனவுமாகிய சிலவற்றை நீக்கியும், மாணுககர்களுக்கு விள
 ங்குதற்பொருட்டு நூதனமாக எழுதப்பட்ட குறிப்புக்களைச்
 சிலவிடத்து அடியார்க்கு நல்லாருரையின் பின்னர்ச் சேர்த்திருப்

சு

முகவுரை.

பதன்றிப் பழைய அரும்பதவுரையில் வேண்டியபாகங்களையும் அவ்வவ்விடங்களில் அவற்றின் பின்னே சேர்த்தும் பதிப்பித்து இருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

உத்தமநாபுரம்

வே. சாமிநாதன்.

இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிகரத் திருந்து அரசுசெய்த சேரலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர்; சேன் சேங்குட்டுவனுடைய தம்பி; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டிப் பின்பு துறவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர்பெற்றார்; இவர் துறவுபூண்டதற்குக்காரணம் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் க0-ம் பக்கம் ௨௬-ம் வரி முதலியவற்றாலும், இவர் இந்நூல்செய்ததற்குக்காரணம் இந்நூற்பதிகத்தின் முதற்பாகத்தாலும் விளங்கவுணரப்படும்; துறவுபூண்டபின்பே இந்நூல் இவரால் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையுட்கொண்டும் இக்கதைமுகமாகச் சிலதருமங்களை உலகத்தார்க்குத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையெண்ணியும் இவரின்நூலைச்செய்தனர். இவர் தமதுமரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக்கூறுதல்போலவே ஏனைச் சோழபாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறுபாடின்றி நன்றாகச்சொல்லியிருத்தலால், இவருடைய துறவின்னாய்மை நன்குபுலப்படுகின்றது. இந்நூலின் இடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திர நிகழ்ச்சியாற்போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தாரை நோக்கிச் சொல்லிப்போதல் இவர்க்கியல்பு. பின்னும் யாரேனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லுமபொழுது அத்துன்பத்திற்குக்காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினைசெய்ததைக்குறித்தும் நல்வினைசெய்யாமையைக்குறித்தும் அப்பொழுதப்பொழுது இவர்தமனம் இரங்கிற்றென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடல்கள் புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்துக் காணப்படும்.

இவர்காலமும் சிலப்பதிகாரக்கதைநிகழ்ந்தகாலமும் ஒன்றாதலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அந்நேதர்வாய்க்கேட்டும் மலைநாட்டினிகழந்ததைத் தாம் நேரிகண்டும் இந்நூலைச்செய்தனர். இங்ஙனம் செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகத்தாலும், ௨௫-வது காட்சிக்காதையாலும், ௩0-வது வரந்தருகாதையாலும் விளங்கவுணர்க.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இந்நூலினிறுதியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், அக்கதையை மணிமேகலைப்பெயரால் ஒருகாப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தே நென்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவானிகள் சாத்திரர் சொல்லக்கேட்டு அவ்

வாறு செய்யாதுவிடுத்தனர். இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் ௧0-ம் பக்கம் 11-ம் வரி முதலியவற்றிற் காண்க.

சமயம்.—௨௬ - வது கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயஞ் செல்லப் புறப்பட்டபொழுது [அடி ௫௪-115] “நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளி ருஞ் சென்னி, யுலகுபொதி யுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனைந், திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு” எனவும், பின்பு [அடி ௬௨-௬௭] “ஆடக மாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன், சே டங்கொண்டு சிலர்நின் றேத்தத், தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, னாங்குது வாங்கி யணிமணிப் புயத்து த், தாங்கின னாகி” எனவும், செங்குட்டுவனைரோக்கி, இமயத்தினினறும் வந்தமுனிவர்கள் கூறியதாக [அடி ௬௮-௭௬] “செஞ்சடை வானவ னருளி னில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கோயம்” எனவும், வாரந்தருகா தையில் மாடலன்கூறியதாக [அடி ௧௪௧-௧௪௨] “ஆணை யூர்ந்தோ னரு ளிற் றேழ்நி, மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலிள்” எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்று தோற்றுகின்றது. இவருக்க அடிகொன்று பெயர் வந்திருத்தலைக்கொண்டும், பதிகத்தில் “ருணவாயிற் கோட்டத் தாகுறந் திருந்த” என்பதற் கோட்டமென்பதற்கு ‘அருகனகோயில்’ என்று அடியார்க்குநல லார் பொருள்செய்திருத்தலைக்கொண்டும், இராமாயண சிலவிடத்துச் சைன மதக்கொள்கையை இவர மீருத்தச சொல்லியிருத்தலைக்கொண்டும் இவர துசமயம் சைனமென்று கூறுவாரு முவர்.

காலம்.—“ உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைசு செப்பு, ஞநரசா லடிக ளருள மதுரைக், கூல வாணிகள் சாத்தன் கேட்டனன்” என இராமாயண பதி கத்திறுதியிலும் “இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ட, வளவகெழு கூலவா ணிகள் சாத்தன், மாவன டம்முத்திற மணிமே கலைய, பாடமம் பாட்டி னுளறிய வைத்தனன்” என மணிமேகலையினுடைய பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும் சாத்தனரும் ஒருவர்முன்னிலைப்பொ ருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத்தையும் மணிமேகலையையும் இயற்றியுள்ளென்று போதருதலாலும், தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரச் செய்யுளியலில், “சூ காணமுதலா” எனவும் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் “சீத்தல்சசாததரு ராற்செய்யப்பட்ட மணிமேகலை” என உச்சமேற்புலவர் கொள் நச்சினர்க் கினியரெழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனார் கடைச்சங்கப்புலவருளொ ருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனரென்று தெரிதலாலும், இளங்கோவடிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. அக்கடைச் சங்கப்புலவருட் சிறந்தவரும் மதுரைக்கணக்காயனார் மகளுருமாகிய நக்கீரனார் இறைபுராணப்பொருளுக்குத் தாம் இயற்றியவுரையில் இந்நூ லிற் காணல்வரியிலுள்ள “நிணங்கொள்”, “ஆறையேய் வலம்புரி”, “நேர்ந்

தநங் காதலர்”, “புணர் துணை” என்னும் பாடல்களையெடுத்து உதாரணமாகக் காட்டியிருப்பதுங் காண்க.

இளங்கோவடிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயில்சமைத்தி விழாக்கொண்டாடியகாலத்தி இலங்கையரசனாகிய நயவாதுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வந்தருகாதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில்கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினென்று இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த உரைபெறுகட்டுரையாலும் தெரிகின்றன. இம்மைக்குச் சமமேறக்குறைய ௧௭௫0 - வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்னு மரசனெருவன் இருந்தானென்று இலங்கைச்சரித்திரத்தாம் (=மகாவம்சம்) புலப்படுகின்றது. பின்னும் சமமேறக்குறைய ௭௫0-வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னும் மஃறோரசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இந்நூலிற் கூறிய வேறு சில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும்போது இந்நூலாசிரியர்காலம் இரண்டாங்கயவாகுவின் காலத்திற்கு முந்தியதாகத் தெரிகின்றமையின, இவர்காலம், முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே துணியப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியராகிய

அடியார்க்குநல்லார் வரலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை; ஆனாலும் நச்சினூர்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவனவற்றுட் சில இவருடையகொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம், நச்சினூர்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகிறது. இவர், மறமையுரையாசிரியர்கள்போலன்றித்தாம் எடுத்துக்காட்டும் மேற்கோள்களை இன்னஇன்ன நூலின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறுசில குறிப்பும் இவரால் லெழுதப்பட்டிள்ளன. ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் ஆகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்த நூலிலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல்செய்யப்பட்டும்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ்நாடகத்தமிழ்நூல்கள் பலவும் இவர்காலத்து இறந்துபோனமையால், இவர், அவ்வசைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநுணுக்கம் இந்நீரகாளியம் பநீ சமரபு பரதசேனபதீயம் மதிவாணர்நாடகநீதமிழ்நூல் என்னும்ஐந்துநூல்களையுமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இந்நீரவிழுவொழித்த காதலில் [அடி- ௭௫] “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்க்தென” என்

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

[க—*புகார் காண்டம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும் சங்கமுதமென் னுந்துறையையுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதாணியாகவுள் ளதும் பெரியோர்களாற் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப்புகழப்படுவதுமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் சோழர்க்கிரகாலன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில், இப்பா கவிப்பர் பெருவகுடியவரென்னும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடிபர் குலத்திலுதித்தோனாகிய மாசாத்துவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக் கு அந்நகரில் அமரரிலுதித்த மாநாய்கன் மகன கண்ணகியை மிக்க சிறப்புடன் மணமுரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத் து லமபாராட்டி இன்புறந்த தருங்கி மகிழ்ந்து நடக்குநாட்களில், ஒரு நாள், அக்கோவல ன்ருபாகிய பெருமகன்க்கிழத்திபென்பவர், கோவலனும் கண்ணகியும் இவ்வாழ்க்கையைச் சேய்வீதாகடத்திக கைதேர்ந்து உயர்ச் சிபெறயவின்னகுதிக காணவேண்டி வேறொருமாளிகையில் இல்லற நடத்தி தமகவேண்டி மொருநகரைநாடு வேலைசெய்பவர்களையும் நியோ கித்து அவ்வநவநாயும் அதிரிந்த, அவர்கள மனவொருமையோடு அது விருந்து அனவொருகனித்தலை அநதனரோம்பல துறவோக்கெதிர்தல் முதுவாயவறதைச் செய்து இவ்வாழ்க்கையை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயினர்; இவ்வாறு சிலவருடய கழிந்தன

இப் படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்கஅழகுடையவனும் ஆடல்பாட ல முதுவயவற்றில் மிகந் தோசசிபெற்றவனாகிய மாதவியென்னும் நாட கக்கணியை மைய நடுபட்டுத் தன்பாஷுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் நாள் தோறுநகராரிந்து அவரொடும இடைவிடாது மருவி மகிழ்வாறாயினன். கண்ணகி நிரியாறழகுதவ நஞ்சி அபவநத்ததைச சற்றும வெளிப்படுத்தாமல் அவன்பாற் சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இவ்வறவொழுக்கத்தை வருவா து நடத்தியவநாள்; அக்காலத்தி வழக்கடபடி அநநகரத்தில் இந்நிரனுக்கு த்திநவிழாநடத்தப்பட்டது. அதனமுடிவில் அநநகரத்தார் தத்தம் பரிவார ங்களொடு கடலொடுதருகுச சென்றாகள்; கோவலனும் மாதவியுடனகடற்க ரையைடைந்து ஓரிடத்திருந்து அவர்கையிலிருந்தவீணையைவாங்கிப் ப லவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவவீணையைவாசித்தா ன்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத்தழு வியிருந்தமையின், மாதவி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்' என மெண்ணிப் புலந்து அவனகையிலுள்ள வீணையைவாங்கித் தான வேறுகுறிப் பிலலாதவளாகவிருப்பினும் அவனவேறுகுறிப்புள்ளவகைத்தனக்குத்தோற் றினமையின, தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவ யைத்தழுவிய பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ் வீணையை வாசித்தாள். அதனைக்கேட்கோவலன், 'வேறொருவரீமேல்மனம்

* புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

வைத்து இவள் பாடினாள்' என்றெண்ணி ஊழ்வினையின் முயற்சியால் வெறுப்புற்று அவளோடு அளவளாவாமல் தன்வீட்டையடைந்து, தேவந்தியென்னும் பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகியைக்கண்டு அவளுடன் பள்ளியமையிற்புகுந்து அவள் மேனிவாட்டத்தையும் மனவருத்தத்தையுந் தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக்காட்டியொழுதும் பரத்தையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்தபொருட்குவியல்களையெல்லாந் தொலைத்து வறுமையடைந்தேன்; அஃது எனக்கு மிகவும் நாணத்தருகின்றது' என்று சொன்னாள். கண்ணகி, மாதவிக்குக்கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் தளர்ந்துசொன்னாள் என்று கருதி, 'அடியேனிடத்து இரண்டு சிலம்புள்ளன; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க' என்று சொன்னாள்; அவள், 'மதுரையை யடைந்து இச்சிலம்பை வாணிகமுதலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ்செய்து மிக்க பொருள்தேடித் தற்கெண்ணினேன்; நீயும் வரல்வேண்டும்' என்றாள்; அவளும் சம்மதிக்க, கோவலன் அன்றிரவின் கடையாமத்திற் கண்ணகியையழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வடகரைவழியாக மேற்கே சென்று ஒருபூஞ்சோலையை யடைந்து அதில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஆருகத சமயத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக்கண்டு வணங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்க்கப்பால் அறநூற்கேள்விகளைக் கேட்டற்கு உடன்வருவேன்' என்று சொல்லிய அவளோடும் வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து ஓடமேறிக்காவிரியின் தென்கரைசேர்ந்து ஒருபொழிலி லிருந்தான்; அப்பொழுது அங்குவந்தி கண்ணகியையும் கோவலனையும் அவமதித்துப்பேசிய ஒருபரத்தையையும் ஒருதூர்த்தனையும் கவுந்தி நரிவடிவங்கொள்ளும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறானதையறிந்து இரங்கிய கோவலன் கண்ணகி யிவர்கள்வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தாள். பின்பு மூவரும் உறையூரை யடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

இடைந்தவர்கள் அன்று அந்நகரிற்றங்கி மறுநாட்காலையிற் புறப்பட்டுச்சிந்திதுதூரஞ்சென்று ஓரிடத்திருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓரந்தணனால் வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒருநாட்காலையிற் கோவலன், கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் ஓரிடத்திற்வைத்துவிட்டுக் காலிக்கடன் கழித்தற்பொருட்டு ஒருபொய்கையை யடைந்துகிறகையில், தன்பிரிவாற்றாதுவருந்திய மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோலையுடன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் அங்குவந்த கௌசிகனென்னும் அந்தணைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தந்தை தாய் முதலியோர்களும் மாதவியும் படுகிழவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து மிக வருத்தமுற்றுத் தான் புறப்பட்டதற்குக் காரணத்தையும், தன்வணக்கத்தையும் தன்னுடைய தந்தைக்குச்சொல்லிப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கும்படி அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் யடைந்து அவர்களுடன் புறப்பட்டு இடையிற்

சந்தித்த பாணர்களுடன் அவளாவி அவர்களால் வழியினளவு தெரிந்துகொண்டுபோய வையையறமையடைந்த அதனைத்தொழுது புணையேறி அக்கரைசென்று மதுரையின் மதிமுறத்ததாகிப் முனிவரிருகையில் தங்கினான்.

மறறநாடகாலையிலெழுந்த கவுரதியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு நோந்த துன்பங்களைச் சொல்லி வருந்திப் பின்பு அவள்தேற்றத்தேறிக கண்ணகியை அவள்பால்வைத்துவிட்டுத் தாள்வாணிகளுசெய்தற்குரிய இடமறித்தபொருட்டு மதுரநகரத்தின் உள்ளேசென்று அதனவளங்கனையெல்லாங்கண்பிணைத்து கவுரதியை யடைந்த அநாகாசகிரிப்பு முதலியவற்றைச் சொல்லி, பின்பு அநேகநாள் தனது நடபாளனாகிய மாடலென்னும் மந்தனனோடு சுவாபஞ்சுடதுகொண்டிருந்தான அப்பொழுது, கவுரதி, அவருவாத இடைச்சியாதீர்வியாகிய மாதிரியைக் கண்டு அவளது நல்லொழுக்கத்தனநோக்கி, 'இவ்விடத்திற்கு கண்ணகியை அடைக்கலமாகக் கொடுக்கலாம்' என்ற ரிசகித்து, அவ்வாயமுதற்குக் கண்ணகியின் கற்புமேம்பாட்டையும் அப்பொருள்மகதன்மைப்பயி உபாநதோகாளாற கொடுக்கப்பட்டு அடைக்கல் பொருள்பாதுகாததோ அடைந்தபயனையும் அவட்கு விளங்கச்சொல்க கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்பிக்க, அவள் மகிழ்ச்சியுடனொன்று விடைபொறுக்க கண்ணகியைக் கொள்வலனுடனமுதற்குக்கொண்டு ஆபாபாழியிருக்க மதன்யடை யடைந்தது அவ்விநவரையும் புதியமனை பொன்னிலடைவிததும்கவுபசரித்தததனமகள ஐயையென்பவளைக் கண்ணகிக்ருத துணையாகவைத்தது சமைத்தற்குரியபொருள்கள பலவற்றையும் கொண்டுவந்துகொடுப்பத, கண்ணகி அவற்றைச் செவ்வீதாகச் சமைத்த முறையடி யுண்டிக்க,கொவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணகியை அருகமுதறி அணைத்த, 'நீ இதைப்பாவிவழியில் வந்ததை யெண்ணி நம தாய தந்தையா என்னதன்பமுறறாகோ? மக்க செல்வத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு நந்த நாம இருக்கக்கொடிபதிப்பதையை அனுபவித்தது கனவோ? எனயாபி, இதுக்குக் காரணமாக முன்பு செய்த தீவினையாதோ? யான ழுன்றறிந்திலேன், நீனரோடும விடரோடுங் கூடிப்பிறரைப் புறங்குறுங்குடந்திறப்பதாது நல்லவாழ்க்கத்தைத் திறந்த மகாபாவியாகிய எனக்கு இமத்த தக்கதயனறி மறக்கியுண்டாமோ? இந்முதிக்குவாக்கும் ஏவல் செய்தலையே நம்புகன், உனக்கும் தன்பஞ்சுசெய்தேன, இக்கூடாவொழுக்கம் தீவதென்று சிறிதுபெண்ணிலேன்' என்று பலவாறாகி, 'சுற்றமுதலிய வற்றைநீய்கி நானமுதலியவற்றையும் காப்பயும் பெருந்துணையாகக்கொண்டு என்னோடுவந்து எடுத்து தனிமைப்பைத் தீர்த்து "பொன்னே கொடியே புண்பூங்கொதாப, நாணின் பாவாய நீணில் விளக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொறுப்பின் செல்வ' இனி, உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டு போய விவைவிலவிறுவுருவேன, வருமளவும் தனிமையாலவருகத்தலை ஒழிவாயாக' என்றுசொல்லி, ஒருசீலம்பை வாங்கிக்கொண்டு அவளதனியே யிருத்தலைக்கண்டு மனமவெகும்புதலாலே பெருகிய தன் கண்ணீரை அவள் கண்டால் வருந்துவாளென்று மறைத்தவல்கி அவ்விடத்தை நீங்கிப் பிரித்த

குத் துணியில்லாத மனமுடையவனாய்ச் சென்று எதிர்ப்பட்ட தூர்நிமித்தங் களை அறியாமற் கடைத்தெருவிற் புகுநகி எதிரே நூறு பொறகொல்லா யின்னேவர முனவநத ஒருபொறகொலலைக்கண்டு இவன அரசனற மெய்யொழைநென்மெண்ணி உவனநுகிறசென்ற, 'அரசன்மேலியணிதம குத் தகுதியான சிலமபிஷா விஸமதிகமும் வன்மையுடையாயோ' என்ற வினாவி, அவன் மிக்கபணிவுடன் தான்வல்லுநதலைக்குறிப்பிக்க, கோய லன் தான்கொணராத சிலமபைக காட்டினன். அவன் பாரதது, 'புத்தனை அரசனுக்கு யான்றெரிவித்தவருமாவும் என்மீட்டமதகு அபலதாகிய இவவி டத்தே நீரிரும' என்று ஓர்மீட்டத தக்காட்டிச செல்ல, கோவலன் அவ்வட த்தேயிருநதான் சென்ற பொறகொலலை முன்பு அரசனமனைவியின் சிலம புகளுள் ஓனறை வஞ்சித்தித புநுடிக்கொண்டவனாதலால், 'யான் முன்பு வஞ்சித்தக்கவாதுகாண்ட சிலமபு என்மீட்ட தத்தையாராததன்று இராசா வுக்கு அவளி பபிவதல நமுனனமே அதே மீட்டத சிலமபைகொணர்ந்த இப்புதியவனலை என்மீட்டனடாகும் உயததத 'கோக்கலாம்' என்று தன்னு ள்ளே நிசசயித்தக்கொணரி, தன்மகன்வியின் ஊடலதீரத்தமபொருட்டுத் தன்கோயிமீட்டிவகி அவ்வகொண்ட கோக்கிக்குக் காமபாவச சபச செல்லும பாண்டியன் பொருளுசமீயகனக் கண்டு வணமகிதத்திதது, 'கன்னக்கோல முதலியன இலலாமலே கோயி, கணிநாத சிலமபபதிநடிபவன் அடியே னுடைய சிறிபகுடலில் அசங்கலமபோயி வாநிருக்கிறான்' எனமசொல்ல, பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களை உழைத்த, 'என்மனைவியின் சிலமபு இவன்கூறிய கன்வன்மகயிடத்ததநாயிருட்டின், அவனைக் கொல்லதமகு அசசிலம்போடு கொண்டுவருக' என்ற சொல்லக்கருதியவன், வினைபயிக்குங் காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அசங்கலம சடக கொண்டுவாரும்' என்று கட்டளையிட்டான் பொறகொலலை தன்னண்ணமப ததல்த னன்று தன்னுள்ளே மகிழநதது அக்காவலாளர் நடன்மசென்று கோவலையடை ந்து அவனைநோக்கி, 'புறவகா அரசன்கட்டளையா மசலமபுகாணவநதவா கள்' என்றுசொல்லிக் கோவலனுடையமுசுகுறிமுதல்யவறறைக சனபி இவன்கள்வனலைநென்றுசொல்லும் காவலாளர்களை இகழாதுததைது அவனைக்களவனென்று வறபுறுத்திதமகுக் காவுநாலிஷாபா புத்தக்கொடுப லலாம் அவர்களுக்கு எதித்தக்காட்டினன் அப்பொழுது அவர்களுள் அறி வின்மையிறை கொடியருசொடுநவன் வினைநதுசென்று கோவலன்நத் தன்கைவாளால் வெட்டிவிழ்த்திடுநர்

இப்பால், கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பரவகையான உறபாதங் களுண்டாயின; அதகண்ட மாதரிமுதல்யோரால் உறபாதசாநத்யாகத திருமலைக்குறித்துக் குரவைக்கூத்தது ஆடப்பட்டது. அதனபுடியில் மாதரி நீராடுதமபொருட்டு வையையாற்றிமகுச சென்றாள்; அப்பொழுது சிலமபு திருடியவனென்று துணிகதி கோவலை அரசனேவலாளர் கொன்றசெய்தி யை மதுரையிலிருந்தவநத ஒருத்திசொலைக்கேட்டு, கண்ணகிததைபதை த்து மூர்ச்சித்திப்பலவாறுபுலமபித தானுமஅவனுடனிற்றததமகுத் துணிகது

இடைச்சியர்மத்தியில்நின்று சூரியனைநோக்கி 'கதிர்ச்செவ்வனே ! நீயறிய என்கணவன் கள்வனே' என்றான் ; அவன், 'நின்கணவன் கள்வனல்லன் ; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வுரை விவைவில் தீயுண்ணும்' என்ற அசரீரியா கக்கறினன். அதைக்கேட்ட கண்ணகி, மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்ற்றா சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டார்நடுங்கும்படி வீதிவழியேசென்று ஆங்குள்வ மகளிரானோக்கிப் பலவாறு புலம்பி, 'என்கணவனை முன்போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நல்லுரையைக் கேட்பேன் ; அங்ஙனம் கேளோனாயின், எனனை இகழும்பின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டு சென்று வெட்டுண்டுகிடந்த கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கணி அாவிலலாத துயரத்தையடைந்து அவனை முன்னினைப்படுத்திப் பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவனுடம்பைத் தழுவிக்கொள்ள, அவ்வாறில், அவன்உயிர்ஊழ் நெழுந்தூறின்று 'மதிபோன்ற முகமவாடியதே' என்றுசொல்லிக் கையாலே அவன்கண்ணை மாற்ற, அவன் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டுக்கையாலும் பூண்டுகொண்டு பணிந்தான் ; உடனே அவன நீ இங்கிருக்கவென்று சொல்லி அவ்வுடம்பை யொழித்தவிட்டுச் சுவர்க்கம டுருதறகுத் தேவர்களோடு கூடிச் சென்றான்.

இங்கேஇப்படியிருக்க, பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன்மனைவி, தீக்கனக் கள்பலவற்றைக் கண்டுசென்று அவற்றைத் தன்கணவனோடு சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள் ; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபந்தணியாதவளாய் அரண்மனைவாயிலையடைந்து வாயிலோரூல தன்வரவை அரசனுக்கறிவித்து, அவனனுமதிட்டி அவன்முன்சென்று, அவன கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலியவற்றையும், ஆராயாது கோவலனைக்கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும் வெகுதுணிவாகசொல்லிக் கோவலன் கள்வனல்லென்று தெளிவித்தற்பொருட்டு, தன்சிலம்பினுள்ளேயுள்ள பரல் மாணிக்கமென்றான் ; அவன், தந்தேவீசிலம்பினபரல் முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவலனிடமிருந்தகிடைத்த சிலம்பை வருவித்துவைப்ப, கண்ணகி அதையுடைத்தாள் ; உடைக்கவே, அதனினின்றும் மாணிக்கப்பரல் தெறித்தது ; அதுகண்டு அரசன் நடுநடுங்கி, 'இழிந்த பொற்கொல்லன் சொல்லிக் கேட்ட கொடுங்கோன்மையையுடைய நானோவரசன் ! நானோவரசன் ! ஐயோ ! மிகப்புகழ்பெற்ற இந்தஅருமந்தகுலம் என்னாற்பழியடைந்ததே ! என்ஆயுள் இனமேஅழியக்கடவது' என்றுசொல்லி மிகவுந்துக்கித்த மயங்கித் தானிருந்த ஆசனத்திலவீழ்ந்து இறந்தான் ; அதனையறியாத அவன்மனைவி பாதுகாத்தருளவேண்டுமென்று கண்ணகிபாதத்தில் வீழ்ந்தாள் ; வீழ்வே, கண்ணகி 'நான் பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின, இவ்வுரை அழித்தவிடுவேன் பார்' என்று சபதஞ்செய்து தனது இடக்கொங்கையை வலக்கையால் திருவி யெடுத்தி அதை அந்நகரத்தின்மீதெறித்தாள் ; எறியவே, அக்கினிதேவன் பார்ப்பனக்கோலத்தோடு வந்து, 'மகாபத்தினி! உனக்குப்பிழைசெய்த நாளில் இவ்வுரை எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓரேவல் பெற்றளேன் ; இப்பொழுது யாரையழித்தலவேண்டும்' என்று கேட்ப, அவன், "பார்ப்பார் மவோர் பசுப் பத்தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கை

விட்டுத், தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று” சொல்ல, அப்பொழுதே அந்நகரில் அவள்சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நகரைக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள் நான்கும் பெயர்ந்துசென்றன ; அந்நகரத்துள்ள இடங்கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே, அவ்வெம்மையை ஆற்றாதவளாகி மதுரையின் அதிதேவதை கண்ணகிபால்வந்துநின்ற அவளைநோக்கி ‘யான் இந்நகரினதெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீகேட்பாயாக; இந்நகரத்து முன்பிருந்தபாண்டியர்களுள் ஒருவரேனும் சிறிதும் கொடுங்கோன்மையுடையாரல்லர் ; இந்நெடுஞ்செழியனும் அத்தன்மையனே; ஆயினும் இதுவந்தவாலாற்றைச் சொல்லுவேன்: முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசல்கிய வசுவனபவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம்முட்பகைகொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிங்கபுரத்திக்கடைவீதியிற்சென்று இயல்பாகப் பண்டம்விறந்துகொண்டிருந்த சங்கமன்னனும் வணிகனை அந்நகரத்தரசனிடம் தொழில்செய்துகாண்டிருக்கும் பாதனென்பவன் இவனபகைவனுடைய ஒற்றன் என்றுபிடித்த அரணுக்குக்காட்டிக் கொடுசெய்து விட்டான் ; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மனைவியாகிய சீலியென்பவள் மிகுந்ததுயரமுற்றுப் பதிலுள்ளுநாள் பலவிடத்திமலைகூ பின்பு ஒருமலையின் மேலேறிக்கணவனைச்சேர்த்தொருபுத்தன்னுடைய உயிரைவிடுவதற்கு நினைத்தவள், ‘எமக்குத் துன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக’ என்று சாபமிட்டிறந்தாள்; அப்பாதன் இக்கோவலனாகப்பிறந்தான்; ஆதலால், நீங்கள் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்; நீ இற்றைக்குப்பதினாலாவதுதினத்தின பகல்சென்றபின்பு உன்னுடைய கணவனைக்கண்டுசேர்வை’ என்றுசொல்லி அவளைத்தேற்றிச்செல்ல, பின்பு கண்ணகி மதுரையை நீங்கி வைபைக்கரைவழியே மேற்றிசைநோக்கிச் சென்று மலைநாடடைந்து அதிலுள்ள திருச்சங்குன்றன்னும் மலைமேலேறி ஒருவேங்கைமரத்தி னீழலினின்ற பதினாலாவதுதினத்தன் பகல்சென்றபின்பு அங்கே தெய்வவடிவத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்டுகளித்து அவனுடன் விமானத்திள்மேலேறித் தேவர்கள் போற்றும்படி சுவாக்கமடைந்தாள்.

[௩.—வஞ்சிக்காண்டம்.]

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனேடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம்பேரூக் கண்டவேட்டுவமகளிரும் வேடர்களும் மிகுந்த ஆசசரியமடைந்து தமது குறிச்சிபிற கண்ணகிபொருட்டு ஒரு குரவைக்கூத்துச் செய்வித்தார்கள். பின்பு அவ்வேடர்கள், இந்த அதிசயத்தைத் தந்நாட்டு அரசனாகிய செங்குட்டுவனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டு மென்றெண்ணிப் பலவகையானகாணிக்கைப்பொருள்களையும் கைக்கொண்டுசென்று, மலைவளங்காண்டற்குத்தனது தேவீவேணமானோடும் தம்பிஇளவகோவடிகளோடும் புறப்பட்டுநால்வகைத்தானையும்சூழவந்து போற்றங்கரையிலுள்ளமனற்குவியலிலிருக்கும்சேர்ன்செங்குட்டுவனைக்கண்டிவணங்கிச் சொல்லார்கள்; அதுகேட்டு அவ்வரசன்

அதிசயிக்க, அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராகிய சாத்தனார், மதுரையிற் கோவலன்கொலையுண்டதையும், அங்கே கண்ணகியால் நடந்தவற்றையும் மதுராகரத்தெய்வம் அவளுக்குமுன்வந்து சொல்லியதையும் விரித்துச் சொன்னார்; செங்குட்டுவன், பாண்டியன் இறந்ததற்கிரங்கித் தந்தேவியின் வேண்டுகோளால் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுதற்கெண்ணி, அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்தம்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள் 'ஆரியமன்னராகிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசரையிகழ்ந்தார்' என்று சொல்லக்கேட்டவதைலால், 'அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள் முடியில் அச்சிலையையேற்றிக் கொண்டிருவேன்' என்று சபதஞ்செய்து, உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அங்குத்தங்கி இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள்கூறிய ஆசியைப்பெற்று அப்பாற்சென்று கங்காநதியையடைந்து தனது நட்பரசர்களாகிய கன்னர்கள் கொணர்ந்து வைத்திருந்த ஓடமேறி அக்கரைசென்று அவவிடத்திறந்தங்கி அங்கே போர் செய்வதற்குவந்த கனகவிசயரையும் அவருக்குத் துணையாகவந்த உத்தரன் முதலிய அரசர்களையும்வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோடிய அவ்வரசர்களைப்பிடித்து அகப்படுத்திக்கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்வன்கோதையையும் சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின்றும் சிலைவருவித்து அதைக் கனகவிசயர்முடியிலேற்றி விதிப்படி கங்கையில் நீர்ப்படை செய்து இப்பால்வந்து அதன்தென்கரையிற் சேனையோடுந் தங்கி அங்குக் கங்கையாடிவந்த மாடலதை கோவலன் வரலாறுமுதலியவற்றையும் நெடுஞ்செழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேந்தன் அரசாட்சிசெய்தவருதலையுறிந்து அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறைபாகிய ஐம்பதுதுலாம்பொன் தானஞ்செய்து தன்னால்வெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச் சோழனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் காட்டிவரும்படி நீலன்முதலிய ஒற்றர்களையனுப்பிவிட்டுச் சேனையுடன் புறப்பட்டு இடையிலுள்ளவளங்களையெல்லாம்பார்த்துக்கொண்டு வஞ்சிக் கரமடைந்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அளவளாவி மகிழ்வுற்றிருந்தான் ; அப்படியிருக்கையில்ஒற்றர்கள், முன்பு அனுப்பப்பட்ட நீலன்முதலிய ஒற்றர்கள் வந்து, 'தோல்வியடைந்து மாறுவேடம்பூண்டுசென்ற கனகவிசயர்முதலியோரைப்பிடித்துக்கொண்டுவந்ததைச் சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்ந்து சொன்னார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு, அங்குவந்திருந்த மாடலன், 'நீ கோபந்தணிக ; இளமை யாக்கை செல்வ முதலியவைகள் நிலையா ; நல்லபதத்தையடைவிக்கும் யாகத்தை இனிச்செய்தல் வேண்டும்' என்று பலவுதுக்கள்நுகமாக எடுத்துச்சொல்லக்கேட்டு அக்கோபந்தணிந்து, அம்மாடலன் சொல்லியவண்ணம் யாகத்திற்குரியவற்றை அமைக்கும்படி சிலரையனுப்பி, ஆரியவரசர் முதலியோரைச் சிறையினின்று நீக்கி அவர்களுக்குவேண்டியவற்றைக்கொடுத்துஉபசரிக்கும்படி வில்வன்கோதைக்குச்சொல்லிப் பலருடன்சென்று சிறந்த கம்மியர்களாற்செய்யப்பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப்பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தி

னிக்கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டைபண்ணி விதிப்படி நித்திய பூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படி கட்டளையிட்டு அங்கேயிருந்தான. அப்படியிருக்கும்பொழுது, முன்னம், கோவலன் கொலையுண்டதுமுதலியவற்றை மாடலறற்கேட்ட தேவந்தியும் கண்ணகியின் செவிலித்தாயும் அவளடித்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்று நீங்கி மதுரையைடைந்து அங்கே கண்ணகியைக்காணாமல் மாதரிமகள் ஐயையைக்கண்டு அவளையழைத்துக்கொண்டு வையைக்கரை வழியேசென்று மலைநாடுபுகுந்து கண்ணகிகொயிலையடைந்து அங்கிருந்த செங்குட்டுவனைக்கண்டு தங்களை இன்னாரென்று அறிவித்துக் கண்ணகியின் பிரிவாற்றாமையால் வருந்திப்புலம்பினார்கள்; அப்பொழுது,கண்ணகி,தெய்வவடிவத்தோடு வெளிப்பட்டுச் செங்குட்டுவனுக்குக் காட்சிகொடுத்து வாழ்த்தினாள்; பின்பு செங்குட்டுவன் மாதவிமகளாகியமணிமேகலையின் துறவைத் தேவந்திசொல்லக்கேட்டு, அவள்மேல் ஆவேசித்த சாத்தனென்னுந்தெய்வத்தின் கட்டளையால் மாடலன் தன்கையிலுள்ள கமண்டலமீரை அங்குவந்திருந்த மூன்று இளம்பெண்கள்மீது தெளிப்ப, உடனே கண்ணகியைக்குறித்துப்புலம்பிய அம்மூவரையும் கண்ணகிநற்றாய் கோவலன்நற்றாய் மாதரி என்னும் இம்மூவருடைய பிறப்பினராக அறிந்து, அவர்கள் அவவாறுபிறத்தற்குக் காரணத்தை மாடலன்சொல்லக்கேட்டு, பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசைசெய்யும்படி தேவந்திக்குசொல்லித் தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறை வலம்வந்து வணங்கி நின்றாள்; அப்பொழுது ஆரியமன்னரும் மானவவேந்தரும் இலங்காபுரத்தாசனாகிய கயவாகுவும் அங்குவந்து அக்கடவுளேநோக்கி 'இச்செங்குட்டுவனைப்போல எங்களுடையநாட்டில் யாங்கள் உனக்குச்செய்யும் பூசையில் நீ எழுந்தருளி எங்களுக்கு அருள்செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த்திப்ப, 'நீங்கள்நிறும்பியபடியே வரந்தநேன' என்று அப்பொழுது ஒருகுரலு உண்டாயிற்று. அதனைக்கேட்ட செங்குட்டுவனும மந்தையாசர்களும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள் பின்பு செங்குட்டுவன் மாடலனோடு யாகசாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இளங்கோவடிகள் பத்தினிக்கடவுள்கொயிலுக்குச் சென்றார்; அவருக்குமுன்பு பத்தினிக்கடவுள்தேவந்திமேற்றேன்றி அவருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தாள்.

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தகாலம் தெர்ட்டங்கிப் பாண்டியநாட்டில் மழை இல்லாதுபோயிற்று; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன; அதுதெரிந்து கொற்கைநகரத்திருந்த அரசனாகிய இளஞ்சேழியன் பத்தினிக்கடவுளுக்கு ஆயிரம் பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டுக் களவேள்வியாற்சாந்திசெய்து விழாவெடுத்தலால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது; முற்கூறிய வறுமையும் நோயும் நீங்கின. அதனைக்கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டலத்தரசரும், இலங்காபுரத்தாசனாகிய கயவாகுவும், சேமுநாட்டில் உறைபூரிவிருந்த அரசனாகிய பெருநங்கீளியும் கண்ணகிக்குக் கொயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை விழாமுதலியவற்றைச்செய்து வழிபட, அவர்நாடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

சிலப்பதிகாரம்.

இரண்டாவது

மதுரைக்காண்டம்

மூன்றாவது

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு
புண்ணிய முதலளி திருந்தடி பொருந்திக்
கடுங்குதிர் வேணிவிசு காரிகை பொறாஅள்
படிந்தில சீறடி பரல்வெங் காணத்துக்
நு சோள்வ லுளியமுங் கொடும்புற் றகழா
வாள்வரி வெங்கையு மானகண மறலா
வரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு
புருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் றென்னவர் காக்கு நாடென
க0 வெங்கணும் போகிய விசையோ பெரிதே
பசலொளி தனனிணும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி விளர்கி னீளிடை மருங்கி
னிசவிடைந டாழிதற் சேத மில்லெனக்
குரவரு நேர்ந்த மொள்கையி னமர்ந்து
க1 மொடுங்ககோல வேந்தன குழுகள் போலப்
படுங்குதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்குப்
பனமீன றுணையொடு பாற்சதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செல்வன் றோன்றித்

* * * *

20 * * * *

தாதுசேர் சுமுந்தாத தண்பூம பிணையல்
போதுசோ பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவும
சபந்தளி ராரமொடு பல்பூங் குறுமுறி
செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு
21 மலயத் தோங்கி மதுரையின வளர்ந்து
புலவர் நானிற் பொருந்திய தென்றலொடு
பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய
வேணிற் திங்களும் *வேண்டுகி யென்றே

* வேண்டியினதே யெனவும பாடம.

- பார்மக ளயாவுயிர்த தடங்கிய பின்ன
 ௩௦ ராரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக
 கொடுவரி மறுகுங் குடினாை கூப்பிடு
 மிடி.தரு முளியமு மினையா தேகெனத்
 தொடிவளைச் செங்கை தோளிற் காட்டி
 மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வி
- ௩௩ யறவுரை கேட்டாங் காரிடை கழிந்து
 வேனில்வீற் றிருந்த வேயகரி சாண தது
 கான வாரணங் சதூர்வர வியமப
 வரிநவில் கொள்கை மறைநூல் வழுச்சத்துப
 புரிநூன் மார்ப ருறைபதிச் சேர்நது
- ௪௦ மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தன்னையோர்
 தீதுதீர் சிறப்பிற் றிறையகத் திருத்தி
 யிடுமுள் வேலி நீங்கியாங்கோர்
 செடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன
 காதலி தன்னொடு காணசம போந்ததந்
- ௪௩ கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி
 யுட்புலம் புறுதலி னுருவந் திரியாள்
 சட்புல மயச்சத்துக் கெளசிகன் றெரியான்
 கோவலன் பிரியக் கொடுத்தாய ரெய்திய
 மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி போன்றவ்
- ௫௦ வருந்திறல் வேனிற் கலர்களைந் துடனே
 வருந்தினை போலுந் மாதவி யென்றோர்
 பாசிலைச் குருகின் பந்தரிற் பொருந்திர்
 கோசிக மாணி கூறக் கேட்டே
 யாதுந் கூறிய வுரையீ துங்கெனத்
- ௫௩ தீதுலன் கண்டே னெனச்சென் றெய்திச்
 கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ
 னிருநிதிச் கிழவனும் பெருமனைக்* கிழத்தியு
 மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
 மின்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்
- ௬௦ துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் வீழ்ந்தது
 மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் சென்று
 கோவலந் தோடிக் கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்
 பெருமக னேவ லல்லதி யாங்கணு

*பெறு அனெனவும் பாடம்.

மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த
 ௬௫ வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்து போலப்
 பெருமபெயர் மூதூர் பெருமபெ துற்றதும்
 வசந்த மாலையாய் மாதவி கேட்டுப்
 பசந்த மேனியள் படர்நோ யுற்று
 நெடுகிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்
 ௭௦ படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்
 வீழ்தாய ருற்றோள் விழுமங் கேட்டுத்
 தாழ்தாய ரெய்தித் தாங் சென் றிருந்தது
 பிரந்தாய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதென்
 வருந்தாயர் நீங்கென மலர்க்கையி னெழுதிங்
 ௭௫ ஈண்மணியணையாற்குக் காட்டுக வென்றே
 மண்ணுடை முடங் கன் மாதவி யீத்தது
 நீத்த வோலைகொண் டிடைகெறித் திரிந்து
 தீத்திழை புரிந்தோள் சென்ற தேயமும
 வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்
 ௮௦ கழிவுடை யுள்ளத் தாரு ராட்டி
 போதவிழ் புரிசுழற் பூங்கொடி நங்கை
 மாதவி யோலை மலர்க்கையி னீட்ட
 வுடனுறை காலத் துரைத்தசெய வாசங்
 குறுகெறி க கூந்தன் மண்பொறி யுணர்ந்திங்
 ௮௫ கட்டிய தாதலிற் கைவிட லீயா
 னெட்டும் விரித்தாங் கெய்திய துணர்வோ
 னடிசண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தென்
 வடியாக கின வி *மனச் சொளல் வேண்டுங்
 குரவர்பணி யுளறியுங் குலப்பிறப் பாட்டியோ
 ௯௦ டிசனிடைய கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது
 சையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
 பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி
 யென்றவ னெழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து
 தன்றீ திலனெனத் தளர்ச்சி நீங்கி
 ௯௫ யென்றீ தென்றே பெய்திய துணர்ந்தாங்
 கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்
 பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது
 மாசில் குரவர் மலசடி தொழுதென்

*மனங்கொள்ளென்றும் பாடம்.

- கோசிய மாணி காட்டெனா சொடுத்து
 ௧00 நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் பொருந்திய
 விடுக்கண் களைதற கீண்டெனப் போச்சி
 மாசில் கற்பின் மனைவியோ டிருந்த
 வாசில கொள்ளை யறவிபா லணைந்தாந்
 காடிய கொள்ளை யந்தரி னோலம
- ௧01 பாடும் பாணரிற் பாங்குமச் சேர்ந்து
 செந்நிறம் புரிந்த செங்கோட்டி யாழிற்
 றந்திரி சரததொடு திவவு லுத்தியார்த
 தொற்றுயப் புடைமையிற் பற்றுவுழிச் சோகது
 குரன்முதற் சைக்கலை யிறுவாயர் டட்டி
- ௧௧0 வரன்முறை வந்த மூவரைத தானத்துப்
 பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
 யாசான் றிறத்து னமைவரர் னோட்டுப்
 பாடற் பாணி யனைடு யவரொடு
 கூடற் சாவதங் கூலார் னீரெனச்
- ௧௧1 காழகிற் சார்தங் சமழ்பூங் குங்கும
 நாவிக் குழம்பு றலங்கொ டேயவை
 மான்மதச் சாந்த மணங்கமழ் தொவத
 தேமென சொழுநீரே றாடி யாங்குத்
 தாதுசேர் சமுநீர் சண்பகச கோதையொடு
- ௧௨0 மாதவி மல்லிசை மனைவளர் முல்லைப்
 போதுவிரி தொடையற் பூவனை பொருந்
 யட்டிற் புகையு மகலங் காடி
 முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு
 மைந்தரு மகளிரு மாதத தெடுத்த
- ௧௨1 வந்தீம் புகையு மாகுதிப் புகையும
 பல்வேறு பூம்புகை யனைடு வெல்போர்
 விளங்குபூண் மார்பிற பாணடியன் சோயிலி
 னளந்துணர் வறியா வாருயிர் பிணிக்குங்
 கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றிப்
- ௧௩0 புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்
 பொதியிற் றென்றல் போலா நீங்கு
 மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்
 நனிசேய்த் தன்றவன் நிராமலி மூதூர்

கக.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கக௩ முன்னுண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர் பெயர்ந்தாங்
கருந்திறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த

கக௪ காலை முரசுக் கணைகுர லோதையு
நான்டறை யந்தணர் நவின்ற வோதையு
மாதவ ரோது மவீந்த வோதையு
மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழவமும்

கக௫ போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமு ம
பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையுங்
கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியுங்
கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட

கக௬ லார்ப்பொலி யெதுர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்
குரவமும் வகுளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு
மவவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
சேடலுஞ் செருந்துயுஞ் செண்பக வோங்கலும்
பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

கக௭ குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்
விரிமல ரதுரலும் வெண்கூ தாளமுங்
குடசமும் வெதுரமுங் கொழுங்கொடிப் பசுன்றையும்
பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
கொடுங்கரை மோலைக் சோவை யாங்கணு

கக௮ மிடைந்துகுழ் போகிய * *
* * * *
* * * *
* * * *

சுரைநின் னுதிர்த்த கவிரிதழ்ச் செவ்வா

கக௯ யருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி
விலங்குகிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்
விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்த
*லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்
புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

* உலகுபுரிந்தென்றும் பாடம்.

௧௭0 வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி
 தையற் குறுவது தானறிந் தனள்போற்
 புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்
 கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடங்கிப்
 புனல்யா றன்றிது பூம்புனல் யாறென
 ௧௭1 வனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது
 பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு
 மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
 பெருந்துறை மருங்கிற் பெயரா தாங்ங்
 மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகத்
 ௧௭2 தேமலர் நறுமபொழிற் றென்கரை யெய்தி
 வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
 தானனி பெரிதுந் துடிடைத் தென்றா
 ஈருமின யுடுத்த வகழிசூழ் போகித்
 கருநெடுங் குவளைபு மாம்பலிங் சமலபு
 ௧௭3 தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு னையா
 மைய மின்றி யறிந்தன போலப்
 பண்ணீர் வண்டு பரிந்துணைந் தேங்கி
 சண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்ஙப்
 போருழந் தெடுத்த வாரெயி னெடுங்கொடி
 ௧௭4 வாரலென் பனபோன மறித்துக்கை காப்
 புள்ளணி சழனியும் பொழி ளும பொருந்து
 வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிந் டாரியுங்
 காய்க்குலைத் தெங்கும வாழையுங் சபுசுப
 வேய்த்துரட் பந்தரும் விளங்கிய விருப்பை
 ௧௭5 யறம்புரி மாந்த ரன்றிச் சேராப்
 புறஞ்சிறை மூதூர்ப் புச்சனர் புரிந்தென.

சிலப்பதிகாரம் எனபது, சிலமயினது ஆதிகரித்தடிபுடையது எனஅன
 மொழித்தொகையாய் நூலுக்குக்காரணப்பெயராயிற்று. அதிகாரம் - ஆதி
 கரித்தல். இராசநீதியில் தவறின அரசரை அறக்கடவுள் கூற்றாய் நின்று
 கொல்லு மென்பதும், பத்தினியை மக்களையன்றித் தேவரும் முனிவரும்
 ஏத்துதல்கூறப்பென்பதும், முனசெய்த இருவீணையும் செபதமுறையே செய்
 தோணநாடிவந்து பயலூட்டுமென்பதுமாகிய இம்மூன்றும் சிலம்புகாரண
 மாகத் தோன்றலின், நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள், இந்நூற்குச
 சிலப்பதிகாரம் என்று பெயரிட்டனர்; இதனை, (பதிகம், அடி - ௫௫ - ௬0)

“அரசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற்றுவது, முரைசாலபத்தினிக்ருயர்ந்தோ ரேத்தலு, மூழ்வினையுருத்தவநதூட்டுமென்பதூஉளு, சூழ்வினையசிலம்புகார ணமாகச, சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயரா, னூட்டுகமயாமோர்பாட்டுடைச் செய்யுள்” என்பதனூலுணர்க. சிலம்புகாரணமாக இம்முனறுந்தோன்று தல கதைசுருக்கத்தால உணரப்படும்.

மதுரைநாண்டம் மதுரை - பாண்டியநாட்டி னிராசதானியாகிய தென்மதுரை. காண்டம - கூட்டம் எனவே, மதுரையிலநடந்தசரித்திரத் தின்கூட்டதகையுடையதென்பது திரண்டபொருள்.

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை. (கண்ணகியுடனே கோவலன்) மதுரைப்புறஞ் சேரி பிறசென்றுதங்கினகாதையென விரியும். காதை - கதையையுடையது. புறஞ்சேரியென்றது, மதுரைகரத்தினர் வெளியிடத்தான முனிவரிருக்கை யை. இவாகள் இங்ஙனம் அங்குத்தங்கினது, சிலம்பைவிறறு வியாபாரஞ் செய்து பொருளதேநம்பாருடிக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் மது ரைக்குப்புறட்டடட்போருமபொழுது இடைவழியி லென அழிக.

க. பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற பாடு

இ-ள். முறகூறிய சாலியாகிய பெண அணிந்த கோலமும் கூத்தும் முடிந்த பின்னாக வெனந

பிறபாடு - ஒருசொல். கோலமெனவே கூத்தும் அடங்கிற்று.

(குறிப்பு) முறகூறிய - கீழ் வட்டுவவரியிறகூறின. சாலினி - தேவ ராட்டி, ஆவேசககாரி.

உ புண்ணிய முதலவி திருந்தடி பொருந்தி

இ - ள். தவத்திருகுத தலைவியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய அடியைச் சென்றசோற தென்க.

ங - ஈ கடுங்குதிர வேலில்க் காரிகை பொறாஅள்

படிந்தில சீறடி பரலவெங் காணத்து

இ - ள இவ்வழகுநீ மையையுடையாள இரதக் கடிய கதிரிள் வெம் மையைத தனமையிற்படப பொறாள், அதுவுமன்றி இவள்சிற்றடியும் வெய் யபருக்கையையுடைய இப்பாலைநெறியிற படிந்தில வென்க.

உள்ளடி கொப்புள் ததலிற குஞ்சித்தநடந்தமைகூறினாள்.

ரு - கூ. கோள்வ னுளியமுங் கொழும்புற் மகழா

வாள்வரி வேங்கையு மானகண மறலா

இ - ள். நேரிட்டாரைக் கைகொள்ளுதற்கு வலிய கரடியும் தாம் அக முக்கடவ புறநினையும் அகழா; ஒளிபொருந்திய வரியையுடைய புலியும் தாம் மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடா வென்க.

பாமபு உறைதலிற் கொழும்புற்மென்றார்.

(கு-பு.) அகழ்தல-தொண்டுதல வாள்-உரிச்சொல். வரி-உடம்பின்கோடு.

எ - க0. அரவுளு குரு மிரைதேர் முதலையு

முருமுரு சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா

செங்கோற நென்னவர் காக்கு நாடென

வெங்கணும போகிய விசையோ பெரிதே

இ - ள். முற்கூறியவையன்றி, இரைதேருமுதலையும் பாம்பும் பேயும் இடியும் ஆகிய இவை தம்மைநலந்தவர்க்கு வருத்தஞ்செய்யத் தருவன வாயினும் செய்யா; செங்கோள்மையைபுடைய தென்னர் ஆணையாற்காக்கு நாடென்று திசையெய்கும் பரந்த இசையிகப் பெரிதாகலா னென்க.

இவற்றான், இவளுணையும் ஐவகைநிலத்திற்குரிமையுங் கூறினார். ஐவகைநிலனென்பது எவற்றாறுபெறுகிமெனின்,—கானமென்பதனால் முல்லை யும், சூர் கரடி யெனபவற்றும் குறிஞ்சியும், வேங்கையென்பதனால் பாளையும், உருமுல்வனபதனால் மருதமும், முதலையென்பதனால் செய்தலும் பெறுதும். இவ்வகைபான இவளுட்டு இக்காலத்துவருத்துவது இவ்வெயிலொன்றமே பென்பதாயிற்று.

(கு - பு.) தென்னவர் - தென்னாடாள்பவர்; பாண்டியர். ஆணை - கட்டளை. இசை - புகழ். “இசையாற்றிசைபோயது” எனரூர்சின்தாமணிபாரும்.

கக - கச. பகலொளி தனனினும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி விளக்கி னீளிடை மருங்கி
னிர்விடைக் கழிதற கேத மிலலனக்
குரவரு நேர்ந்த கொள்கையி னமர்ந்து

இ - ள். அங்கனம் வருத்தும் பகற்கதிர்விளக்கத்தினும் பலலுயிர்க்கும் அருள்செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய வழியிடையைக் கழி தற்கு வருந் ஏதப்பாடு ஒன்றுயில்லை யென்று கோவலன்சொலலக் கவுந்தியடிகளும் ஒக்குமென்று உடன்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேவி யென்க.

(கு - பு.) பகற்கதிர் - சூரியன். இராக்கதிர் - சந்திரன். ஏதப்பாடு - இடையூறு. [‘நீளிடை - காடு’ என்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர்.]

கரு - கசு. கொடுங்கோல் வேந்தன குடிகள் போலப்
படுங்கதி ரமமய பார்த்திருந் தோர்க்கு

இ - ள். கொடுங்கோள்மையைபுடையவேந்தன்குடிகள் அவனபோங் காலத்தையும் தண்ணளிவேந்தன் வருங்காலத்தையும் நோக்கியிருக்கு மாறுபோல வெங்கதிர் படுமமயத்தையும் தணகதிர் எழுமமயத்தையும் பார்த்திருந்த இவர்கட் கென்க.

(கு - பு.) வெங்கதிர் படுமமயம் - சூரியாலதமனசமமயம் தண்கதிர் எழு மமயம் - சந்திரோதபசமமயம்.

கஎ - கஅ. பன்மீன் றுணையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செலவன ரேன்றி

இ - ள். அத்தென்னவன்குலத்திற்கு முதல்வனாகிய திங்கட்செல்வன் பலவகைப்பட்ட மீன்றாணையுடனே தண்ணளிப்பகுதியவாகிய சதிர்களைப் பரப்பித் தோன்ற வென்க.

தோன்றி - தோன்ற. மீன்றாணை - கயற்கொடித்தாணையுமாம்.

(கு - பு.) முதல்வன - ஆதிபுருஷன்; பாண்டியன் சந்திரகுலத்தவன தலின், இங்கனங்கூறினார். மீன் - விணமீன்; நகூத்திரம். தாணை - சேணை. பாற்கதிர் - அயிருதகிரணம்.

கக - உக. * * * *
 * * * *

தாதுசேர் கழுநீர்த் தன்பூம் பிணையல
 போதுசேர் பூங்குழம் பொருந்தா தொழியவும்
 பைந்தளி ராரமொடு பலபூங் குறுமுறி
 செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு
 மலயத் தோங்கி மதுராயின் வளர்ந்து
 புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றலொடு
 பாணிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய
 வேனிற் திங்களும வேண்டிதி யென்றே
 பாாமக ளாயாவுயிர்த் தடங்கிய பின்னர்

வேண்டுதி - முன்னிலைவினை.

இ - ள். பார்மகர், பாவாய, முன்னொ நின்கொழுநன் நின்னைப்பிரிந்த இளவேளிர்காலத்தில, *** அழகியசந்தனத்தளிரோடேபலபூக்களினிதழும் சிவந்ததளிர் பொலும் மேனியைச சேரப்பெறவாயொழியவும், பலவகைப் பூந்தாதும் கழுநீர்ப்பிணையலும் முலைமலர் பற்றறாத பூங்குழுவிற் பொருந்தாவாயொழியவும், மலயத்தேமுன்னதி மதுராயிலேவளர்ந்து புலவர்நாவி லேபூத்து சிலைபெற்ற தென்றலோடே வெள்ளிய ஒளியையுடைய திங்களின் கதிர் நின்மெய்யிற்சொரிதலொழியவும் வேண்டி இப்பொழுது வேனிற்றிங்குள் இவ்வெண்கதிரை நின்மெய்யிற்சொரியவும் விரும்பியிருப்பையே; இராயெனச்சொல்லிவருந்திருநெடுமியிர்ப்புக்கொண்டு அவள்துயின்றிவன் னெனக.

எகாரம் - எதிர்மறை. சிலைசாறகர்வருவிக்க. இத்தினையும் இவள் புணர்ச்சியின்பம் பெறாமையோக்கிப் பாாமகர் இரங்கிக்கூறினார். என்னை புணர்ச்சியிலலாதவா லெனின், — மாதவியோடு புலவகுபோதலானும், மதுரைக்குச்செல்லுதற்கு ஒருப்பட்ட ரெஞ்சினனாதலானும், மேற்கவந்தியடி காநடவ்வழிசெல்லுதலானும் யான்றிம மெய்புறன்மாத் திரமல்லது புணர்ச்சியிலலென வுணர்க.

(கு - பு.) பிணையல - மாலை. கற்றிற்குச்சிறந்ததென்று முலைகூறினார். மலயம் - பொதியமலை. புலவர்நாவி லேபூத்தல் - புலவர்களால்வருணிக்கப்படுதல். பாவை - அண்மைவிளி. பார்மகள் - பூமிதேவி. பாவாய் - அழகிய பெண்ணே! புலந்து - மாறுபட்டு.

கூ - கூஉ. ஆரிடை புழந்த மாதரை நோக்கிக்
 கொடுவரி மறுகுங் குடிநை கூப்பிடு
 மிடிதரு முளியமு மிளையா தேகென

இ - ள். கோவலன் அரியவழியிடைத் தியருழந்த கண்ணகியைநோக்கி, இவ்விரவில் நாஞ்செல்கின்றநெறியிடைப் புலி மறுகும்; பேராந்தை குழறும்; கரடி இடிக்கும்; இவற்றிற்குத் துணுக்கென்றது ஏகுவாயாக வெள் றென்க.

மறுகும் - வாய்விடும் ; குறுக்கிடுமென்னுமமையும். இடிப்பு - அதிர்ப்பு ; உறட்டடடடெனப் பறபறசொட்டல.

௩௩ - ௩௫. தொடிவளைச் செவகை தோளிற் காட்டி.

மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வி

யறவுரை கேட்டாங் காரிடை கழிந்து

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியகோவலன் இவட்குக் கண்டியில் மயங்குதலானும் குஞ்சித்தித் தளர்ந்துருடத்தலானும் வளைவையுடைய வளைபொருந்திய செங்கைக்குத் தள்ளுரை ஆதாரமாதலை அங்ஙனங்கூறிக்காட்டி இவள மனத்தயரவீங்குதற்பொருட்டு மறவுரைகளினின்றவீங்கிய மாசறற கேள்வியையுடையாள்கூறும்அறவுரைகளைக்கேட்டு அதனானே தொடித்தறகரிய வழியைத் தொலைத் தென்க.

தொடி - வளைவு ; * “ தொடிக்கட்பூவை” எனறூராகலின். கேள்வியென்றார், அதனையுடைய கவுந்தியடிகளை ; ஆகுபெயர்.

(கு - பு.) மறவுரை - அதருமவார்த்தை அறவுரை-நருமோடதேசம். [‘தோளிக்காட்டி - அவனகைபத்தத்தோளிலேசேர்த்தி’ என்பது அருமபதவுரை.]

௩௬ - ௩௭. வேனிலவீற நிருத்த வேய்கரி கானத்துக்

கான வாரணங் கதிர்வர வியமப

இ - ள். வேனில நிலிபெறுதலாலே வெந்துகரிந்துகிடக்கின்ற மூங்கிற்காட்டிலே காட்டுக்கோழிச்சேவல்கள் கதிருழுச்சபையிவிக்க வென்க.

ஆனித்திங்கட் சடைநாளாகலின், வீறநிருத்தலவன்றார்.

(கு - பு.) வேனில் - முதுவேனில். கந்தருமுச்சி - சூரியோதயம்.

௩௮ - ௩௯. வரிநவில் கொள்ளக மறைநூல வழுகந்ததிப்

புரிநூன மார்ப ருறைபதிச சோந்து

இ - ள். நாவால் மறைநூலநவிலாது வரிப்பாட்டொவிலுங் கோட்பாட்டையுடைய நூலணிமார்ப ருறைவதோர் டதியைச் சோசு தென்க.

புக்கென்னாது சேர்ந்தெனறதரூல, அந்தப்பாப்பார இழுக்கியவொழுக்கமுடைமை தமது சாவகநோனபுக்கேலாமையின, ஊர்க்கயல்தோரகரிற் கோயிற்பக்கத்திற் சேர்ந்தா ளென்க.

(கு - பு.) நவிலும் - சொல்லும் பதி - இடம் [வழுககம் - தப்புதல்]

௪௦ - ௪௩. மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தனனைப்போ

திதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி

யிடுமுள் வேலி நீங்கியாறுகோர்

நெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன

இ - ள். அந்தவிடியற்காலத்தே கவுந்தியடிகளுடனே கண்ணகியையும் ஓரொதுக்கமாகிய நல்ல அடைப்பகத்தே வைத்து அவ்வெலியில் இடுமுள்ளொன்மைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக் காலிக்கடன் கழித்தறகு நீனெறிக் கண்ணதோர் கீர்நிலிக்கண தலைப்படுகின்றவ னென்க.

* சீவகசிந்தாமணி, குணமாலையாரிலம்பகம், ௮௨.

நெடுநெறி - பெருவழி.

(அரும்பதவுரை.) சேமமுள்ளதோரிடத்திருத்தி. இடுமுள்வேலி - சுற்றும வேலியையுடைய இவர்களிருக்கிறவீடம். நீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்ணைகை.

சச - சௌ. காதலி தனனெடு கானகம் போந்ததம்
கூதலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி
யுட்புலம் புறதலி னுருவந் திரியாக்
கட்புல மயக்கத்துக் கௌசிகன் றெரியான்

இ - ள். அவ்வனம் சென்றுநின்ற கோவலன், தன் காதலியோடு கானகத்தின்கண் போந்ததற்கு உலையிலாதுநின்றதிபோல நெட்டுயிர்த்து உள்வெதும்பிக் கலங்கித் தனிமையுற்று நிறமவேறுபடுதலாம் கௌசிகன் கட்புலமயக்கத்தான அறிபாளு யென்க.

உலைக்குருகு - வெளிப்படை.

(அரு - உரை) கட்புலமயக்கத்தி - கண்ணிற் பிரடையற்றதாதலால் ; தன்னறிவுமயக்கத்தாலென்றுமாம். கவுசிகன் - கோசிககோத்திரத்தான் ; பெயருமாம். இவன்மாதவிகடையாயினுரந்தனன். அவனோஅல்லனோ வென்று அயிர்த்து.

சஅ - நூ. கோவலன் பிரிபக் கொடுந் துப ரெய்திய
• மாமலர் நெடுகணை மாதவி போன்றிவ்
வருந்திமல் வேனிற் கலர்களைத் துடனே
வருந்திவ் போலுநீ மாதவி யென்றோர்
பாசிலைக் குருகிப் பந்தரிற் பொருந்திக்
கோசிக மாணி கூறக் கேட்டே

இ - ள். அவ்வனம் அவன் நிறம்வேறுபடுதலானும் தான் சேய்மைக் கணநிறமலானும் ஐயுற்ற அவ்வையநதீர்வான கோவலன்பிரிவின்காற்றாது காமத்தீயால் துயாமுற்று அலரைப்பொறுது அப்பொழுதேவருந்தினின்ற மாதவிமைப்போன்று நீயும் இளவேனிற்நீங்க அப்பொழுதே அதற்காற்றாது பொறுத்தற்கரிய வெம்மைபையுடைய முதுவேனிர்காலத்துவெயிலால் துயாமுற்று அலரைப்பொறுது வளைந்து அக்காலவனிமையோடேவருந்தி னுப் ; மாதவிவென்னும்பெயர்வாசிக்கோ வென்று ஓர்பசியஇலையையுடைய குருக்கத்திடர்ந்தமிழையுடைய இடத்திலே சென்றுநின்று அக்கோசிகனைன்கிற மறையவன் கூறக் கேட்டு டென்க.

பாசிலையென்றார், இளவேனிற் கட்டு செந்தளிராயது முதுவேனிற் கு மும் நிப் பாசிலையாயிற் றென்பது தோன்ற.

(கு - பு.) அவன் - கோவலன். தான் - கௌசிகன். சேய்மைக்கண் - தூரத்தில். ஐயம் - சந்தேகம். தீர்வான் - தீர். அலர் - பலர்தூற்றும்பழியும், மலரும். [குருகு - குருக்கத்தி. கோடையால்எழுந்தபூவெல்லாமுநிர்ந்து பொலிவழிந்து நின்றதனைக் கண்டு மாதவிமைப்போலப் பொலிவழிந்த

னை யென்று குருக்கத்திரீழற்பொருந்தினான். மாதவி - குருக்கத்தி.] பசுமை + ஐலை = பாசிலை.

ருச - ௫௫. யாதூரீ கூறிய வுராயீ திக்கெனத்

தீதிலன் கண்டே னெனச்சென் றெய்தி

இ - ள். இங்ஙனம் கோசிகன் கூறக்கேட்ட கோவலன் நீ இங்குக் கூறிய இக்கூற்றிற்குப் பொருள்யாதென அசதியாட, இனி ஐயமுடையேனல் லேன், கோவலனெனவிறந்தேனென உட்கொண்டு சென்றுசேர்ந் தென்க.

ருசு. கோசிக மானி கொள்கையி னுரைப்போள்

இ-ள். கோசிகள் தான்வந்த கருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகின்றவன்,

ருள - ௫௮. இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு

மருமணியிழந்த ராகம் போன்றதும்

இ - ள். இருநிதிக் கிழவனும் அவனமனைக்கிழத்தியும் அரிய மணியை யிழந்த ராகம்போல அழகும் ஒளியு மிழந்த சூடுவகியதும்,

(கு - 4.) இருநிதிக் கிழவன் - பக்ககொள்வந்த சிறகுடையவன் ; கோவலன்தந்தையாகிய மாசாததுவான். பெருமனைக்கிழத்தி - கோவலனதாய். மணி - மாணிக்கம்.

ருசு - ௬0. இன்னுயி ரிழந்த யாக்கை யெனனத்

துனரிய சுற்றற் தயாக்கடல டீழந்ததும்

இ - ள். நெருங்கியகிளைஞா இலியவுயிரையழாத யாக்கைபோலச் செயலமாண்டு தயாக்கடலிலே யழாதுகின்றதும்,

இனி, யாக்கையிழந்த இன்னுயிரெனமாறி வீழ்பெற்றிருரியவுயிர் இளமைக்காலத்தே யாக்கைபையிழந்தலில தவகுசெய்யப்பெறுது பிறவிக்கடலகத்தழந்தமாறுபோல வெனவுமாம்.

சுக - ௬2. ஏவ லாளர் யாங்கணுஞ் சென்ற

கோவலம் றேடிக்கொணர்கொப் பெயர்ந்ததும்

இ - ள். இருநிதிக் கிழவன தன்ஏவலாளரை ரோககி எத்திசைக்கண்ணுஞ்சென்று கோவலனைத்தேடிக்கொண்டுவருகவென்றருக அவர் எத்திசைகளிலுஞ் சென்றதும்,

போந்ததும் பாடமாயின், இத்திசையினும் சிலர்போந்ததுவு மென்க.

சுக - ௬௬. பெருமக னேவ லலலதி யாங்கணு

மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த

வருந்திறல பிரிந்த வயோத்தி போலப்

பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே ஆற்றதும்

இ - ள். எத்துணைச் சிறுதொழிலாயினும் பெருமகனேவிய பணிவிடையைச் செய்தலே அரியபொருளாதலல்லது பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி என்றும் எளிமைப்பொருட்டாமென்று கருதி அடைதற்கரிய வெங்காளிலே சென்றடைந்த இராமன் நீங்கப்பட்ட அயோத்தியின்கணுள்ளார் செயலற்று மயங்கினுற்போலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரின்கணுள்ளார் யாவரும் மிகவும் அறிவுமயங்கியு செய்தியும்,

பெருமகள் - தசாதன். தஞ்சம் - எளிமை. அருந்திமல் - இராமன்; அன்மொழித்தொகைபாருபெயர். பேதுறவு - அறிவின்நிரிவு.

(கு - பு) “ தஞ்சக்கிளவியெண்மைப் பொருட்டே ” என்பது தொல் காப்பியம் - இடைச்சொலியல் - கஅ. முதுமை + ஊர் = மூதூர்.

கீஎ - எ0. வசந்த மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்
பசுநத மேனியள் படர்நோ யுற்று
நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்
படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்

இ - ஊ. திருமுகத்தை மறுத்துக்கூறியமாற்றத்தை வசந்தமாலைவாய்க்கேட்டுப் பசுநதமேனியளாய் நினைவாகிய வருத்தமுற்று உயர்ந்த எழுநிலைதையுடையமாடத்துராலாநிலத்து ஓர்படுக்கையமைந்தசேக்கையிடத்தே மாதவி மயங்கியிழந்த செயதியும்,

அரபு - அசை. பள்ளி - இடம.

(கு - பு) திருபுகம் - பந்திரிகை. வசாதமாலை - மாதவிதொழி; கூள்பெற்றம் இவளுசார்பெயருணர். படாநோய் - மனோவியாதி. இவ்வாராறு, கீழுவேளி உகாதையிற கூறப்பட்டது.

எக - எ2. வீழ்தய நுறறோள் விழுமய கேட்டுத்
தாறுதய ரொய்தித் தான்சென் றிருந்ததும்

இ - ஊ. அங்குளம விரகநோயுறமவர் வருத்தத்தைக்கேட்டுச் செருக்கடங்கித் தாழ்ந்த துயரமயதித் தான சென்றிருந்த செய்தியும்,

வீழ்தயா - விருப்பநாதான்வருநதூயர்.

(அரு - உரை.) துயருறறோள் - மாதவி. தான் - கோசிகன்.

எக - எ3. இநாதய நுறறோ ளிணையடி தொழுதேன்
வருநதூயர் நீககென மலர்க்கையி னெழுதிக்க
கண்மணியணையாறருக் காட்டுக வென்றே
மண்ணுடை முடங்கன மாதவி யீத்ததும்

இ - ஊ. அங்குளம மிக்கதுயரமுற்ற மாதவி, நின்னிணையடியைத்தொழுந்தன்; எனக்கு இங்குளமவருநதூயரைத்தீர்ப்பாயாகெனச் சொல்லித் தன்கையாலெழுதி இவ்வோலையை என்கண்ணிற கருமணிபோலவானுககுக்காட்டுவாயாக வென்று தன்கையிறந்த செயதியும்,

இது தன்மைக்கண வந்தது.

(அரு - உரை.) இணையடி - கோசிகனதடி. மண்ணுடைமுடங்கல் இலசகிணை.

எஎ - எ4. ஈத்த வோலைகொண் டிடைநெறித் திரிந்து
தீத்திம புரிந்தோன சென்ற தேயமும்

இ - ஊ. அங்குளநதந்த ஓலையைக்கொண்டு இடைநெறியெங்கும் திரிந்து தேடியுங் காணாமல தான்சென்ற தேயங்களும்,

(கு - பு.) தீத்திமபுரிந்தோன - அந்தணன்; கோசிகளுகிய தான்.

எக - அஉ. வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்
கழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ் ராட்டி
போதவிழ் புரிசூழற் பூங்கொடி நவகை
மாதவி யோலை மலர்க்கையி னீட்ட

இ - ள். முற்கூறிய ரெடுநெறியாகிய வழிப்பக்கத்தே யிருந்து ஒழிவ
றவுரைத்தபின்பாக அழிதலைத்தருகின்ற உள்ளத்தையும் நிறைந்த காம
நோயையுமுடையாளாகிய போது அவிழப்பட்ட புரிந்த சூழலையுடைய மா
தவி தந்த வோலையைக் கோவலன் கையிலே கொடுத்தானாக;

போதவிழ் - சூழலுக்கு அடைமொழி.

(கு - பு.) போது - போரும்பு; மலரும்பருவத்து அரும்பு.

அங - அசு. உடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
குறநெறிக் கூந்தன் மண்பொறி யுணர்த்திக்
காட்டிய தாதலிற கைவிடலீயா
னேட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய துணர்வோன்

உணர்வோன் - பெயர்.

இ - ள். அங்ஙனங்கொடுத்த ஒலைமடிப்புறத்துமண்மேல் மாதவிக்குற
நெறிக் கூந்தலாலொற்றியபொறி தன்னுடனே கூடியுறைகின்றகாலத்தே
வாசநெய்யுரைத்த தன்மையைத் தனக்கு உணர்த்திக்காட்டியதாதலான்
அதனைக் கையாற கடிதின் விடுவியானய்ப் பின்னர் விடுவித்து ஏட்டை விரி
த்து அதனுட்கிடந்த வாசகத்தின் பொருண்மை யுணர்கின்றவ னெனக.

குறநெறி - செறிந்தவறல். வாசனையின் செவ்வியினமையைப் பொறி
காட்டிற் நெனவுமாம். கூந்தற்பொறியெனக. உரைத்தல் - புகுதல். கை
விடலீயான் - மெய்ம்மறந்தும் ஒலைத்தலையை நெகிழவிட்டிலென்றமாம்.
எழுதியதூஉம் பாடம்.

(அரு - உரை.) கூந்தல்மண்பொறி - கூந்தலாலிட்ட இலாஞ்சனை
நாற்றம் அறிவித்ததாதலால் தான் விடுகலனாக.

அஎ. அடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்

அடித்தலத்தில்வீழ்தல் - வணக்கம்.

இ - ள். தேவரீர் திருவுடிகளைத் திக்குநோக்கித்தன் டம்பண்ணினேன;
இதனைத் திருவுளத்தலே கண்டருள்க;

கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க. இஃடி
ப்பாசரம். இனி அக்காரிகைபாசரம்.

(கு - பு.) காரிகை - பெண்; மாதவி. பாசரம் - வசனம்.

அஅ - கூஉ. வடியாக் கிளவி மனக்கொளல் வேண்டுங்
சூரவர்பணி யன்றியும் குலப்பிறப் பாட்டியோ
டிரவிடைக் கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது
கையறு நெஞ்சங் கடியல வேண்டும்
பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி

இ - ன். வடிமொழியுணர்ந்து குற்றத்தீர்ந்த நற்காட்சியையுடைய உயர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவர் பணிவிடையொழிந்ததன்மேலும் குலத்திற் பிறந்து கற்பையானுதலுடையவளுடனே இரவில் நகரிடையைக் கழிந்து போதற்கு வந்தபிழைப்பென்னை? அஃது அறிபாது என்பிழைப்போவென்று அவலித்து அரற்றிக் கவலித்துக் கையாற்றின்கண் நெஞ்சஅழுங்காரின்றது; என்பிழைப்பெனினும் மகளிர்சொல் குற்றமறாதசொல்லென்று திருவுளம்பற்றல்வேண்டும்; இதவேயன்றி எனக்கு இப்பொழுதுநடக்கின்ற இச்செயலமவு நன்றன்று; அதனைக்கடியல்வேண்டும்; ஆதலால் இவ்வாற்றான் நினக்கு ஓர்புகழ்க்குறைபாடின்றாகப் போற்றுவாயாக;

முன்னர், **“கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்”* எனவும், **“மங்கை மாதர் பெருங்கற்பு”* எனவும் ஆண்டுக் கூறினமையன், ஈண்டுக் குலப்பிறப்பாட்டியெனத்தோற்றவாயசெய்து தன்பிழைப்பின்மைகூறினான். இதுவன்றியும், இருவரிருமுதுகுரவரும் ஏவலாளர் மேவலகூறின இறந்துபடுவொன்பதூஉம், தேசடைக்குலத்திற்கு மாசவருமெனபதூஉம், தானிறந்துடழிந்திருப்புகழேகுறைபடுமென்பதூஉம் உணர்த்தியவாறுயிற்று.

(கு - பு.) இருமுதுகுரவர் - தந்தைதாயா. பிழைப்பு - தவறு. அவலித்து - வருந்தி. கையாறு - துன்பம். கடியல் - ஒழியச்செய்தல். போற்றுவாய் - பாதுகாப்பாய். புரையோய் - உயர்ச்சியையுடையோய்! புரை - உயர்ச்சி. மேவல - தகாதன. [இரவிடைக்கழிதற்கு யானசெய்தகுற்றம் ஈடுதன்றறியாது நெஞ்சம் கையாறுநின்றது; அதனைப்பொறுக்கவேண்டும்: இது, மாதவிசுருத்தி. இனிப் பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதல் காரணமாக யான் செய்தகுற்றம் பாராது கையாறுநெஞ்சம் கடியலவேண்டுமென்க]

கக - கரு. என்றவ னொழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து
தன்றீ திலனெனத் தார்ச்சி நீங்கி]
யென்றீ தென்றே

இ - ன். இவ்வாறு பலவகைத்தீங்குதருமென்று அவனொழுதிய ஓலைப்பாசுரத்திற் பொருளெல்லாமுணர்ந்து மனங்குழைந்து அவள் தன்னாற்செய்யப்பட்ட தீதிலன்; ஐஃது என்னாற்செய்யப்பட்ட தீதே யெனத்தெளிந்து தார்ச்சிநீங்கி யென்க.

என்றீது - எனதீவினை. [இசைமொழி - வாசகம்.]

கரு - கூள்.

எய்திய தணர்ந்தாய்

கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்

பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது

இ - ன். அவ்வோலையின்பொருந்தியவாசகத்தை யுணர்ந்து இவ்வோலைதானே என்றத்தைக்கும் பொலிவுடைத்தாம்படி வாசகங்களும் பொருளும் பொருந்திற்று;

அஃது எங்கனம்பொருந்திற்றெனின், அடிவீழ்த்தேனென்னுமளவும் முற்கூறியவாதேகொள்க. ‘வடியா.....போற்றி’ குரவர் பணிவிடை

* கானல்வரி, உ.

களைத் தவிர்த்த தொருதவறு; அன்றியும் குலத்திற்பிறந்தாளோடு இரவி டைக்கழிந்த தவறு ஒன்று; இவையிரண்டிற்கும் வரக்கடவதுனபங்கார ணமாகத் திருவுளத்திற்தறளர்ச்சி சிறிதுண்டாயினும் அதனைக் கடிந்தருளு க; இங்ஙனம் எளிபிழைப்பறியாது யான் பேரறிவாகச்சொல்லிய இவற்றை ஏறுவிண்ணப்பமாகத் திருவுளம்பற்றுகொழிக; பேதைமைச்சொல்லென் றே திருவுளம்பற்றல்வேண்டும்; போற்றியென்றனென்க. குரவர்க்குக் கா ப்புக்களைக்குறித்துப் போற்றியென்றல்மரபு ஈண்டு இவ்வோலை குரவர்க்கு ப்பொருந்தியவாறு உணர்க.

(அரு - உரை.) உணர்வோன், இசைமொழியுணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

க௮ - ௧0௧. மாசில குரவர் மலரடி தொழுதென்
கோசிக மாணி காட்டெனக் கொடுத்த
புடுக்கங் களைந்தவர் நலகம பொருதிப
விடுக்கண் களைதம் கீண்டெனப் போக்கி

இ - ள். அங்ஙனம்பொருந்தியதென உட்கொண்ட கோவலன், கோ சிகமாணி, எவகுரவர் மாசிலமலரடியைத் திசைநோக்கித்தொழுதெனென ஞ்சொல்லி இவ்வோலையைக்காட்டெனக் கொடுத்தது, என்பொருட்டாக அவ ர் நடுங்குநடுக்கத்தைக் களைந்து அகத்தினிகழ்கின்ற இடக்கூறும நிகருதற கு விரைந்துசெல்வாயாக வெனப போகவிட் டென்க

ஈண்டுதல் - விதைதல். காட்டெனக்கொடுத்தங் களைதம்கீண்டென ப்போக்கி யென்க. எனச்சொல்லியென்று ஒருசொல்வருவிகக.

௧0௨ - ௧0௩. மாசில் கற்றிற் மனைவியோ டிருந்த
வாசில் கொள்கை யறவிபா லீனோது

இ - ள். குற்றமற்றகற்றியோடையதன்மையுடையாராத குற்றமற்ற கோட்பாட்டையுடையகவுறுதியுடிக ளிருகுகின்றயுடையதைச் சீராடுதற்க.

ஒடு - ஒருவினையொடு; உயர்வின்றியதன்வழக்கண நின்றது.

௧0௩ - ௧0௫. ஆறுகு
ஆடிய கொள்கை யாதரி கோலம்
பாடும பாணிற பாய்குறச சோகது

இ - ள். அவ்விடத்துத் தூர்க்கையது வெற்றிப்பொருத்திய அசாரோடு பொருதபோர்க்கோலத்தைப்பாடும பாட்டாணமையையுடைய அமபணவ ரில் தானு மொருவனாகக் கலந தென்க.

*“பாண ரொக்கல்” எனறார். ஆடு - வெடறி. பாண - பாட்டு.

௧0௬. செந்திறம் புரிந்த—இ - ள். தன்பணமைய அத்திறமாய்த தனக்கினமான செந்திறத்தோடு புரிந்த வென்க.

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪00: “காரணி கற்பகங் கற்றவர் நற்றுணை பாணரொக்கல், சீரணி சிந்தா மணியணி திலைச் சிவனடிக்குத், தரணி கொன்றையன் மக்கோர்தஞ் சங்க நிதிவிதிசே, ஒருணி யுற்றவர்க் கூர்மம் நியாவர்க்கு மூதியமே.”

என்றது :பண் *பண்ணியம் திறம் திறத்திறமென்னுமிவை சம்பூரணம், சாடவம், ஓளடவம், சதூர்த்தமென வடமொழிப்பெயரானும் வழங்கும்; அவற்றுட் செந்திற மென்றவாறு.

க0க. செங்கோட்டியாழில்—இ - ள். நாற்பெரும்பண்ணிற்கும் முத்தலாகிய நால்வகையாழினுள்ளும் செங்கோட்டியாமென்னும் யாழினதறுப்பினு ளென்க.

(கு - பு.) நால்வகையாழ் - பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ். பண்நான்கு - பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி.

க0௭. தந்திரி காத்தொடு திவவுறுத்தியார்த்து

இ - ள். அச்செங்கோட்டியாழினது இருவகையுறுப்பினுள் தந்திரிகரம் திவ வென்னும் இரண்டையும் உறுதிபெறக் கட்டி,

அவற்றுள் தந்திரிகரமென்பது நரம்புதவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய இருசாணல்விரல் மீளமாகக் குறுக்கிடத்துச்சேர்த்தம் ஐம்பத்தோருறுப்பு; என்னை? “தந்திரி கரமே தகைப்பற விலகி, வந்த விருசா ணல்விர லாகும்”என்றாராகலின். திவவென்பது நரம்புகளை வலிபெறக்கட்டும் வார்த்துக் கட்டு.

க0௮. ஒற்றுறுப்புடைமையிற் பற்றுவுழிச் சேர்த்தி

இ - ள். அவ்வியாழ் ஒற்றென்னுமுறுப்புபுடைத்தாகலானே அவ்வுறுப்போடே பந்தைப்பிறப்பிக்கும் நெறிப்பட்டச் சேர்த்தி யென்க.

“செங்கோட்டியாமே செவ்விதிற் றெரியி, னறுவகையுறுப்பிற் றுருமென்ப.” “அவைதாம், கோடே திவவே யொற்றே..... தந்திரி கரமே நரம்போ டாமே” என்றார்.

(அரு - உரை.) ஒற்றுறுப்பு - நரம்பினும்பத்திரினுந்தாக்குவதோர்கருவி.

க0௯. குரன்முதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி

இ - ள். உழை குரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும் நரம்புகளைநிறுத்தி யென்க.

என்றது அரும்பாலையென்னும்இசையைப்பிறப்பித் தென்றவாறு. இது குலமுதற்பாலைத்திரிவெனக்கொள்க.

க0 - கக௨. வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்

பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி

யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கேட்டு

இ - ள். உழைமுன்னர்க்குறிய நூல்களின் வரலாற்றுமுறைமையான்வந்த மூவகைத்தானத்தாலும் சதிபாய்ந்துசெல்லும் கலையையுடைய பாவைபோல்வானது பாடற்பண்ணை ஆசானென்னும் பண்ணியலாகிப் நால்வகைச்சாதியினும் பொருந்துதல்வரச் செவிப்புலத்தானறித் தென்றவாறு.

† ஆசான்சாதி நால்வகையாவன: ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம், புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி சுத்தகாந்தாரமெ

* பண்ணியவெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

† அரசன்சாதியெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

னக்கொள்க. பண் நூற்றுமூன்று; அவை நால்வகைப்படும்; பண், பண்ணியம், திரம், திரத்திரமென. அவற்றுள் இது திரம்கூறிற்று. மூவகைத்தானம் எழுத்தும் அசையும் சீருமெனினுமமையும்; என்னை? “எழுத்தே யசையே சீரே யென்றிவை, யிழுக்கி லவைமூன்றுற்கு மென்ப” என்றாகலின்.

(கு - பு.) [ஆசான்றிரம் - காந்தாரம்; ஆசானென்று ஒருபண்ணிற்குப் பெயராகவும் இசைத்தமிழ்கூறுப] பாய்கலைப்பாவை - தூர்க்கை; கலை - மான்: பாவை - பதுமை; இங்கே உவமையாகுபெயர்.

ககந. பாடற் பாணியனை இயவரொடு .

இ - ள். இங்ஙனமாகிய பண்ணையும் திறத்தையும் அவரொடு கலந்துவாசித் தென்க.

(அரு - உரை) பாணி - பாட்டு. அளவி - கலந்து

ககச. கூடற் காவதங் கூறுமி னீரென

இ - ள். இங்ஙனம் யாழ்வாசித்த கோவலன். இவ்விடத்திற்கு மதுரை எத்துணைக்காவதம்; அதனை கீராகூறுமி னென்ற கேட்ப வென்க.

ககரு - ககஉ. காழுகிற சாந்த காணீர்

ககரு - ககஅ. காழுகிற சாந்தங் கமழ்புங் குங்கும நாவிக் குழம்பு நலங்கொ டேய்வை மான்மதச சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத் தேமென கொழுஞ்சே ருடி.

இ - ள். அகிறசாந்தம் கமழும் குங்குமப்பூங்குழம்பம் நாவிக் குழம்பும் குளிர்ச்சிநலத்தைக்கொண்ட சந்தனசசாந்தம் கத்தூரிச்சாந்துமாகிய இத்தெய்வமணங்கமழுகின்ற வளவிய சேறறை யனைநது,

(கு - பு.) கமழும் - பரிமளிக்கும். நாவி - கத்தூரி; ஓர்மூலிகையுமாக. [(தேமென்கொழுஞ்சேருடி -) வாசம்பொருநதிய மெலவிய அழகிய குழம்பு கலந்து; ஆடி - கலந்து] தேம - நறுநாறம்.

ககஅ - ககக. ஆங்குத்

தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொடு
மாதவி மல்லிகை மனைவளர் முல்லைப்
போதுவிரி தொடையற் பூவணை பொருந்தி

இ - ள். தேன்சேர்ந்த கழுநீர்மலர் சண்பகமலரென்னுயிவற்றாகிய மாலையொடு குருக்கத்தியும் மலலிகையும் மனையின்கண்வளர்ந்த முல்லை யுமென்னும் இவ்வவிழ்ந்த பூக்களாலநிறைத்த பொலிவியையுடைய அணியலை பொருந்தி,

ககஉ - ககச. அட்டிற் புகையு மகலங் காடி
முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு
மைந்தரு மகளிரு மாடத் தெரித்த
வந்தீம் புகையு மாருதிப் புகையு
பல்வேறு பும்புகையனைஇ

இ - ள். அடுக்களைகளில் தாளிப்புமுதலியபுகையும் அகன்ற அங்காடியிடத்து அப்பவாணிகர் முட்டாமற் சடுகின்ற அப்பவகையிற் புகையும் மைந்தரும மகளிரும் மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலைமுதலியவற்றிற்குமெடுத்த அழகிய இனிய அகிற் புகையும் யாகசாலைதோறும் ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையை யளவி,

(கு - பு.) அடுக்களை - மடைப்பள்ளி. அங்காடி - கடைவீதி.

கக௬-கக௭.

வெல்போர்

விளங்குபூண் மார்பிற் பாண்டியன் கோயிலி
னளந்தணர் வறிபா வாருயிர் பிணிக்குங்
கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றி

இ - ள். இரத்திரஹழூட்டப்பட்ட விளங்காநின்ற ஆரத்தையுடைய மார்பாலே வெவ்வுமபோரைவலை பாண்டியனது அரண்மனையில் யாவ் ரானும் அளவிட்ட நியப்படாவாய இக்கலவைத்தொகுதி தன்மெய்யெல்லாம் கமழும்படி தோன்றி யெனக.

அவை எத்தனமையவாகிய கலவை யெனின, தம்மைப் புலன்கள் ஒரு கால் துகருமாயிற் பிண்ணை வீட்டுலகங்கருதித் துறவிற்செல்லவொட்டாது மனத்தைப் பிணித்துக்கொள்ளும் கோயிலிற்கலவை யென்க. அவை முன்னர்க்குறினவும் பிறவும்.

கக௮-கக௯. புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்
பொதியிற் மெனறல் போலா தீங்கு
மதுகரத் தென்றல் வந்தது காணீர்

இ - ள். சங்கப்புலவரது செந்நாவாலே புகழப்பட்ட இச்சிறப்புக்களையுடைத்தாகலிற் பொதியிற்மென்றல் தன்னை ஒவ்வாமைக்குக்காரணமாகி இந்ந மகூரைத்தென்றல் வந்தது; இதுதனைக் காணீர் ரென்க.

ஆடிப் பொருந்தி அனைஇத் தோனறித் தென்றல் வந்ததென்றாரென்க.

கக௭-கக௮. நனிசேய்த் தென்றவன் நிருமலி மூதூர்
தன்நீர் கழியினுந் தகைககுந ரிலலென

இ - ள். காவதகவறுமினென்றறகுக் காணீர்; அதனால், மிக்க தூரிதன்று அப்பாண்டியனது செல்வமிக்கமூதூர்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச்செல்வார் இந்நீர்மையன்றி வேறுபட்டநீர்மையாரொருவர்செல்லினும் நில்லென்பாரிலலை யென்று சொல்ல வெனக.

(கு - பு.) தூரிது - தூரத்திலுள்ளது.

கக௯ - கக௮. முன்னாண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
பிண்ணையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர்

இ - ள். அம்மைஞான்று ஆண்டுத்தங்கிப் பிறமைஞான்று செல்லக்கருதியவர் முன்னாண்மை முறைமைபோலே இரவிடையிலே கவுந்தியடிகளுடனே பெயர்ந்தனர் என்க.

(கு - பு.) அம்மைஞான்று- அந்நாளில். ஆண்டு - அங்கு. பிற்றை
ஞான்று - மறுநாள். [முன்னாண்முறைமையின் - நிலவிலே வைகறைக்கா
லத்தே புறப்பட்டு.] பெயர்ந்தனர் - புறப்பட்டனர்.

க௩௬ - க௪௦.

பெயர்ந்தாங்

கருந்திறம் கடவுளகன்பெருங் கோயிலும்

பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்

பாஸ்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த

காலை முரசக் கணைகுர லோதையும்

இ - ன். அரிதாகிய அழித்தற்றொழிவேல்ல கடவுளது அக்ன்ற பெரி
யகோயிலிடத்தும் மிக்க புகழையுடைய மன்னவன்கோயிலிடத்தும் வேறு
பட்ட பகுதிபொருந்திய சிறப்பையுடைய காலைமுரசமாகிய பேரிசைப்பல்
லியம் பெயர்ந்து கூடியொலிக்கு மொலியும்,

பெயர்தல் - தாளமறுதல். கணைதல் - செறிதல்.

(கு - பு.) அருந்திறம்கடவுள் - பரமசிவன். [அருந்திறம்கடவுள்- ஆல
வாயான்முதலிய தெய்வங்கள். காலைமுரசம் - பள்ளியெழுச்சிமுரசு.] பேரி
சைப்பல்லியம் - பெரிய ஓசையையுடைய பல் வாத்தியங்கள்; இயம் - வா
ச்சியம்.

க௪௧. நான்மறையந்தனர் ஈவின்ற வோதையும்

இ - ன். அந்தனர் நான்மறைநவில்விக்குமவைக்களந்தோறும் மறை
க்குவிதித்த மரபினையுடைய சுருதி குன்றாமல் உச்சரிக்கு மோதையும்,

க௪௨. மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையும்

இ - ன். மாதவர்கள் சிறுகாலையில் மந்திரமோதுதலால் மிக்க ஓதை
யும்,

(அரு - உரை.) இருபுகளுடைய சிறுகாலை அனுட்டானஓசை.

க௪௩ - க௪௪.

மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு

வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழுவமும்

இ - ன். மடங்காத வென்றியையுடைய வேந்தனும் பெற்ற சிறப்
போடே வாள்வீரர் தத்தம்வீரத்திற்கெடுத்த வரிசையையுடைய முரசமுத
லியவற்றின் நாளணியோடும்,

குடைநாட்கொள் முதலியவுமாம்.

(கு - பு.) குடைநாட்கொள் - "செற்றடையார்மதில்கருதிக், கொற்ற
வேந்தன் குடைநாட்கொண்டன்று" என்பது புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

க௪௫. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்

இ - ன். மறப்பகைமன்னரைப் போரினவென்று கொண்டுவந்த போ
ர்க்களிறின் முழக்கமும்,

க௪௬. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்

இ-ன். காட்டிழிபிடித்துக்கொண்டுவந்த வலியயானையின் முழக்கமும்,

க௪௭. பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையும்

இ - ன். பந்திதோறுநின்ற குதிரைகள் போர்நினைந்து ஆரவாரிக்கு
மோசையும்,

கசஅ. கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியும்

இ - ள். கிணைப்பறையையுடைய மள்ளர் மருதநிலந்தோறும் வைகறைக்காலத்தே கொட்டு மோசையும்,

கிணை - மருதப்பறை; கூ.த்தர்பறையுமாம்.

(அரு - உரை). பொருநர் - வைகறைபாடுவார்.

கசக - கரு0. கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட

லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கி

இ - ள். இவையும்பிறவுமாகிய அக்கூடலிடத்து ஆர்க்குமொலியெல்லாம் கார்க்கடலொலிபோல ஒலித்து எதிர்கொள்ளாதலாலே முன்புழந்த வருத்தமெல்லாம் நீங்கி,

கருக - கருசு. குரவமும் வருளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு

மரவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்

சேடலுளு செருந்தியுஞ் செண்பக வேங்கலும்

பாடலந் தன்ஊடு பன்மலர் விரிந்து

இ - ள். கரையினபுறவாயெங்கும், குரவும் மகிழும் கோங்கும் வேங்கையும் வெண்கடம்பும் சுரபுள்ளையும் மஞ்சாடிமரமும் மருதம் உச்சிச்செலுந்திலும் செருந்தியும் சண்பகமரமும் ஆகியவியைவ பாதிரியுடனேபலவகை மலருமவிரிந்து சூழ்ந்தவை மீதுடுத்த பூந்துகிலாகவும்,

கருரு - கச0. குருநுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்

விரிடல ரதிரலும் வெண்கூ தாளமுங்

குடசமும வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்

பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த

கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு

மிடைந்தசூழ் போகிய * *

இ - ள். அகடியாயெங்கும், குருக்கத்தியும் செம்முல்லையும் முசுட்டையும் மோசிலல்லிகையும் வெள்ளைநறுந்தாளியும் வெட்பாடையும் மூங்கிலும் இவற்றிறபடர்ந்த பெருங்கையாலும் குட்டிப்பிடவமும் இருவாட்சியுமாகிய பலமலரும் விரிந்து பூங்கொடிகளநிரைபடநெருங்கிப் படர்ந்தமன்னினை தன்னையிடைந்தசூழ்ந்த கோவையாகியமேகலையாகவுமுடைய கொடுங்கரையையும்,

மேகலைக்கோவை - வேற்றுமைத்தொகை. கொழுங்கொடி விரிமலரெனணுமடைகளை ஏழ்புழியெவகு மொட்டுக. அம் - சாரியை.

(அரு - உரை.) குருகுமுதலியனகோட்டுப்பூ, அதிரல்-காட்டுமல்லிகை. மயிலை - கொடிமல்லிகை.

கசக - கசக. * * * *

* * * *

* * * *

கசசு. கரையின் றுதிர்ந்த கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்

இ - ள். கரைக்கணின் றுஉகுத்த முருக்கிதழாகிய செவ்வாயினையும்,

(அரு - உரை.) கவிர் - முருக்கு; மதினுக்குப்புறமாதலால்.

க௯௫. அருவி மூல்லை யணிகை யாட்டி

இ - ள். அருவிரோடு இடையறாதவந்த மூல்லைபாகிய நகையினையு முடையாள்.

க௯௬. விலங்குநிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்

இ - ள். குறுக்கேமறிந்தும் நெடுகவோடியுந் திரிகின்ற கயலாகிய நெடியகண்ணினையும்,

க௯௭. விரைமலர் லீங்கா வவிரமற் கூந்தல்

இ - ள். இருபக்கமும் அலைகளரித்த மணமலர்லீங்காத விளங்குகின்ற கருமணலாகிய கூந்தலினையும்,

க௯௮ - க௯௦. உலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்தப்

புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூக்கொடி

வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி

இ - ள். உலகைப் பாதுகாத்தற்குப் பலபொருள்களையும்விளைத்து நுகர்வித்தலாள் மிக்க பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடையாள் ; புலவர்நாவிற் புகழ்பொருந்தியவள் ; சேர்தொடர்க்கு வரைவின்றி இன்பமளித்தவள் திருமகனையொப்பாள் ; வையையென்று பெயர்கூறப்படுவாள் ; பருவமபொய்யாமையானும் வேற்றவேந்து அணுகாமையானும் தென்னர்குலக்கொடியாயுள்ளவள் ;

க௯௧ - க௯௩. லையற் குறுவது தானநிற் தனள்போற்

புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்

கண்ணிறை நெடுநீர் காந்தள ளடக்கி

இ - ள். கண்ணகிக்கு மேல்வரும துன்பங்களைத் தான் முன்னிற் தாள்போலத் தன்னைக்கொணுடி அருச்சித்தார்க்குப் புண்ணியங்களைக்கொடுக்கும் நறியபூவாடையால் தனது மெய்முழுதும்போர்த்துத் தனகண்மல்கினின்றநீரைப் புறத்திடிந் அதுகண்டு வருந்துவா ரென்று உள்ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிக்க

(அரு - உரை.) வையையென்னுமகள் மலராகிய ஆடையை முட்டாக் கிட்டு. கண்ணிறைநெடுநீர் - கண்ணிடத்துநிறைந்தநெடுநீர் ; இடம்நிறைந்த மிக்கநீரையடக்கி ; கண்ணீரென்றுந்தெரிவது.

க௯௪ - க௯௫. புனல்யா றன்றிது பூம்புனல் யாறென

வனநடை மாதரு மையனூந் தொழுது

இ - ள். அங்ஙனம்போர்த்த பூவாற் புனல் மறைதலின் இது புனல் யாறன்று பூவாறென்று புகழ்ந்த மாதரும் கொழுநனூந்தொழுது,

க௯௬ - க௯௦. பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு

மரிமுக வம்பியு மருந்துறையியக்கும்

பெருந்திறை மருங்கிற் பெயரா தாய்கண்

மாதலுத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகித்

தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெய்தி

இ - ள். ஓடக்கோலுக்கு நிலைத்தலரியதுமையிற் சென்றோரைச் செலுத்தும் குதிரைமுகவோடமும் யானைமுகவோடமும் சிங்கமுகவோடமும் மெல்லும் இவற்றினேறிப் பலர்போகும் துமையிற்போகாது அதற்கயலதாகிய துமையிலே கவுந்தியடிசுளுடனே மரப்புணியிலேபோகி மதநாறமலரையுடைய சோலைபொருந்திய தென்கரையிற் பலர்செல்லாததோரிடத்தே சென்றெய்தி யென்க.

முன்னர், *'வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனோடு' சாபமுறுதலின், ஈண்டு, மருங்கினென்றார்.

(அரு - உரை.) மரப்புணை - கட்டுப்புணையில்; ஓடத்திற்பலருமேறுவாராதலால் தாங்கள்மூவரும் தனியே மரப்புணையிலே போனார்களெனக்கொள்க.

கஅக - கஅரு. வானவ ருமையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந் தகவுடைத் தென்றும்
கருமினை யுடுத்த வகழ்குழ் போகி

இ - ள். தெவர்களுமையும் மதுரையை வலங்கொண்டுசென்றால் மிகவும்பெரியதாகிய புண்ணியத்தை யுடைத்தென் றெண்ணி அழித்தற்கரிய மினை சூழ்ந்த கிடங்கின்புறத்தைச சூழ்போர் தென்க.

மினை - காவற்காடு ; கட்டுவேலியுமாம்.

கஅச-கஅஅ. கருநெடுங் குவளை யு மாம்பலும் கமலமுந்
தையலும் கணவனும் தனித்துறு துயர
மைய மின்றி யறிந்தன போலப்
பண்ணிர் வண்டு பரிந்தினைந் தேங்கிக்
கண்ணிர் கொண்டு காலுற நடுங்க

இ - ள். குவளையும் ஆம்பலும் கமலமும், தையலும் கணவனும் மேல் தனித்துறுந்துயரத்தைத் தாம் தெளிய அறிந்தனபோல வண்டிகள் இரங்கும் பண்ணிர்மையைக்கொண்டு பரிந்தேங்கியழுது கண்ணிரைக்கொண்டு காலுறநடுங்காநிற்க வென்க.

கண்ணிர் - களனாகிய நீரெனவுமாம். காலுற - கால்லேயுறவெனவும், காற்று உறுதலாலெனவுமாம். அறிந்தனபோல நடுங்க வென்க. ஏங்கியென்னும் செய்தெனெசசம் ஈடுங்கவென்னும் பிறவினை கொண்டுமுடிந்தது.

கஅக - கக0. போருழந் தெடுத்த வாரெயி னெடுங்கொடி
வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை காட்ட

இ - ள். மாற்றார்வருந்தப் போர்தேய்த்தெடுத்த புறமதிற்றலையின் கொடிகள் இவரை இந்நகரில் வாராதொழியினென்பனபோல் தம்கையின் மறித்துக்காட்ட வென்க.

அன்றி வாரலென்பார்கையின் தன்மைபோ லெனவுமாம்.

(அரு - உரை.) ஆரெயில்நெடுங்கொடிமேற் காற்றடிக்க அசைகின்றவை வாராதேயென்பனபோல மறித்துக்கைகாட்ட - கோவலனை இங்குவாராதேபோவென்று கைகாட்டினும்போன்றன.

* காடுகாண்காதை, உகக.

கக்க-ககக. புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி
 வெள்ளரீர்ப பண்ணையும் விரிநீ ரேரியுங்
 காய்க்குலைத் தெவரும் வாழையுங் கமுகும்
 வேய்த்திரட் பகதரும் விளங்கிய விருககை
 யமபுரி மாந்த ரன்றிச சேராப
 புறஞ்சிறை மூதூாபு புக்கனா புரிந்தென.

இ - ள். பறவைகளாலழகுசெய்யப்பட்ட வரியும் பண்ணையும் கழனி
 யும் சோலையும் தெவரும் கமுகும் வாழையும் வேழத்திரளாலிடப்பட்ட த
 ண்ணீர்ப்பந்தர்களும பொருந்திவிளங்கிய மூதூாபுமமதிவிடத்ததாகி அற
 த்தைப்புரியும் தபோதனான்றிப் பிறாசேரப்படாத டறஞ்சேரியிலே தாம்
 கருதிவந்தகோட்பாட்டிலே மனமபுரிந்தி புக்கா ரெள்க

இது கீழ்த்திசைவாயிறகு அயலதோர முனிவரிருப்பிடம் புரிந்தபுக்
 காரெனப் பொதுமையாறகூறினமையின், முன்னர் நாடுகாணகாலைக்கண
 ணை, **“அறிவனை யேத்த . ஒன்றிய வுள்ள முடையேன”* எனபதறம
 கவுந்தியடிகளும் அறிவனைப் புரிந்த புக்கா ரெனக பண்ணை - தோட்டங்
 களும், ஓடைகளும்.

இது நிலைமணடிலவாகிரியப்பா

(கு - பு) வேழம் - மூங்கில. தபோதனா - சுவததைச்செலவமாக
 வுடையவர், முனிவா அறிவன் - அருகக்கடவுள் புரிந்து - விருப்பத்தோ
 டுகருதி. எல்லாவடிகளும் ஈரசைநாறடிகாசுடிகுததல், நிலைமணடில்
 வாகிரியப்பாவினிலககணம்.

புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை முற்றிறறு

